

บทที่ 4

ผาผาย

ผาผายเป็นที่รู้จักกันมานานแล้ว และจะยิ่งมีความสำคัญมากขึ้นต่อไป ผาผายสามารถทำเป็น เสื้อผ้า เสื้อยืด ผาเชคคว ผาใบ ผาผานทั้งหน้าและบาง ลุงเทา มากมายหลายชนิดเกินที่จะพรรณนาได้ ผาผายสามารถพิมพ์โลโก้ ทอโคหลายแบบ อาจทอเป็นผาแบบซี่ฟองก็ได้ หรือทอหน้าเป็นผาใบ ผาหมเบาะ ผาผาน เพื่อความทนทานเป็นพิเศษได้ เช่นเดียวกัน ผาผายมีเนื้อและลวดลายสวยงามหลายชนิด เช่น ผาลายขน ผายี่ลายริ้ว ผากำมะหยี่ ผาปาน ฯลฯ ผาเหล่านี้เมื่อนำมาตัดเป็นเสื้อผ้าสวมใส่ ต่างก็แสดงสวยงาม สดใสแทบทั้งสิ้น ผาผายมีคุณสมบัติพิเศษ คือ ให้ความคงทน คงทน สวมใส่สบาย เหมาะสมกับดินฟ้าอากาศของประเทศไทย และประการสำคัญที่สุดคือ ผาผายเมื่อเทียบกับเส้นใยชนิดอื่นแล้วมีราคาถูกกว่า

คุณสมบัติพิเศษของผาผาย อาจพิจารณาแยกเป็น 3 ลักษณะ คือ

1. พิจารณาทางด้านความงาม (Appearance)
 - ตามวิหยาการสมัยใหม่ ผาผายมีการทอที่ละเอียดที่สุด
 - ขอมสีที่คงทน
 - สะดวกแก่การซัก
 - มีความเหนียวไม่หักง่าย
 - ไม่ยับไม่ย่น
 - สามารถทอเป็นผาได้ทุกชนิดทั้งหน้าและบาง
2. พิจารณาทางด้านความคงทน (Durability)
 - ยืด เบียดนำยิ่งทน และต่อต้านการขูดลอก
 - สามารถต่อต้านสารที่เป็นด่างได้อย่างดี
 - รูปทรงคงที่
 - ทนทานต่อความร้อน

- ไม่ละลายง่าย เหมือนเส้นใยเทียม

ฝ้าย เป็นเส้นใยที่คงทนและเหนียว จากการนำเขาของทดลอง พบว่าฝ้ายสามารถต่อต้านการขูดลอกได้ดีกว่า เส้นใยชนิดอื่น ในขณะที่เส้นใยบางชนิดความเหนียวลดลงครึ่งหนึ่ง เมื่อเปียกน้ำ บางชนิดละลายง่ายเมื่อรีด และบางชนิดหดตัวถึง 20% ควบเหตนี้ฝ้ายจึงมีความคงทนเป็นพิเศษ จะเห็นได้ว่ากองทหารเกือบทุกประเทศในโลก นิยมใช้ผ้าฝ้ายคักเย็บชุดสนาม

3. พิจารณาทางความรู้สึกสบาย (Comfort)

- มีความอ่อนนุ่มไม่ระคายผิวหนัง
- ให้ความอบอุ่นได้ดี
- สามารถซึมซับเหงื่อและความชื้นได้ดีเป็นพิเศษ

จากคุณสมบัติพิเศษดังกล่าวของผ้าฝ้ายนี้เอง ความต้องการใช้ผ้าฝ้ายของประชาชนจึงเพิ่มสูงขึ้นตลอดมา แม้ว่าภายในประเทศนี้จะมีบทบาทแทนผ้าฝ้ายอยู่มากก็ตาม แต่ส่วนตลาดของผ้าฝ้ายก็มีไม่ตลอด เคยกลัมีขายกว้างขวางออกไปทั้งตลาดภายในและภายนอกประเทศ

ชนิดของผ้า¹

คนที่ที่จะศึกษาถึงรายละเอียดของผ้าฝ้ายต่อไป ก็ใครที่จะชอกล่าวถึงชนิดของผ้าต่าง ๆ เสียก่อน เพราะผ้าในท้องตลาดมีชื่อเรียกกันมากมายหลายชนิดแตกต่างกันไป ตามวิธีการตั้งชื่อผ้า ดังนี้คือ

¹ ธรรมรักษ์ สัตว์รานนท์ บทความเรื่องผ้า

1. เรียกชื่อตามลักษณะเนื้อผ้า เช่นผ้าลายสอง ผ้าเนื้อหยาบ (Denim) ซึ่งใช้
 ใยเส้นโต ผาขนหนู ผาสะแปนเกกซ์ (Spandex) เป็นผ้าที่ยืดได้มากคล้ายยาง
 ทำจากใย Polyyurethane ผาผิวขน (Amunzen) ผาดอก ผาตุ้มผา ผาวิ้ว
 ผาวิ้ว ผาฉลวยฟอร์ด (ใช้ใยขี้ผึ้งและใยค้ายขี้ผึ้ง) ผาหนังกลับ (Suede)
 ผาสำลี (คือผาหนาธรรมชาติ แต่ใช้เครื่องจักรทอด้วยผิวผาจากหนังในไฟขึ้นมา) ฯลฯ

2. เรียกตามแหล่งกำเนิดผ้า หรือ เรียกชื่อตามชื่อผู้ประดิษฐ์ผ้า เช่น ปอปลิน มี
 กำเนิดในเมือง Avignon ในฝรั่งเศส เมืองนี้เป็นเมืองพระ (Pope) เลยเอา
 คำว่า Popeline มาใช้แล้วจึงกลายเป็น Poplin หรือเช่นผาลวดลายแจกการ์ต
 ซึ่งเรียกชื่อตามผู้ประดิษฐ์ ชื่อ J.M. Jacquard ซึ่งอยู่ในเมืองลียง ในฝรั่งเศส
 หรือผามัสลิน (Muslin) ซึ่งในสมัยโบราณทอกันในเมือง Mosul ในแคว้น
 เมโสโปเตเมีย (เดี๋ยวนี้ยังทอมากในเมืองแอลกา ประเทศบังกลาเทศ) ผ้าไหมไทย
 ผาฉลวยตุ้มผา ซึ่งบริษัทของตุ้มผาในฝรั่งเศส เป็นผู้ผลิต

3. เรียกชื่อตามวัตถุดิบ เช่น ผาฝ้าย ผาไนลอน ผาไหม ผาโมเออร์ (ทำจากขนโมเออร์
 ซึ่งมีมากที่สุดอยู่ในประเทศตุรกี) ผาแคชเมียร์ (ทำจากขนแพะแคชเมียร์ ซึ่งมีมากที่สุดอยู่ในแคว้น
 แคชเมียร์ ประเทศปากีสถาน) ผาใยแก้ว ผาใยออสเบสตอส (ทำจากแร่ออสเบสตอส)

4. เรียกชื่อตามกรรมวิธีการตกแต่งผ้า (Finishing) เช่นผาซักหมี่ ผาพันฟลโร
 ผาอีเวอร์เกสต์ ผาเมอร์เชอร์โรส (เป็นผาผิวมัน ผู้ประดิษฐ์คือนายจอห์น เมอเซอร์)

5. เรียกชื่อตามกรรมวิธีผลิตส่วนใหญ่ เช่น ผาถัก 2 ชั้น (Double Knit)
 ผาใยถัก (Non-Woven)

6. เรียกชื่อตามตราเครื่องหมายการค้า เช่นผาตราซาทอ ผาตราเรื่อไบ ผาตรา
 ฟิรามิค

7. เรียกชื่อตามลักษณะของผา เช่นผาในของกรร (มีลวดลายมองเห็นเป็นน้ำตก)
 ผาโซเฟิน (Sofenne ซึ่งแปลมาจากคำว่า Soft) ฯลฯ

เนื้อผ้ามีมากมายหลายชนิด ทำให้ลำบากแก่การเรียกชื่อผ้า นักวิชาการจึงแบ่งผ้าออก เป็น 3 ชนิด ตามกรรมวิธีของการผลิต คือ

1. ผ้าทอ (Weave Fabrics)
2. ผ้าดัก (Knit Fabrics)
3. ผ้าใยฉัก (Non-Woven Fabrics)

ผ้าทอ

กรรมวิธีในการทำผ้าทอ จะเอาสายยืน (Warp) มาเรียงเป็นแถว แล้วเอาสายพุ่ง (Weft) พุ่งสอดไปบนสายยืน แถวสอดเขาใดสายยืนสลับกันไป ลักษณะ เช่น เกี่ยวกับการ ซึ่งแรกเกิดไหมแบบมินตันหรือไหมเทนนิส

ผ้าดัก

กรรมวิธีในการทำผ้าดัก จะใช้เข็มดัก ถักเส้นสายให้ เป็นห่วงคล้องใยคล้องใยกัน เป็นเนื้อผ้า เส้นสายที่ถักดักจะเคลื่อนไป เป็นห่วงคล้องใยกัน เส้นสายที่ถักเคลื่อนไปตามแนวนอน เรียกว่า Weft Knit ส่วนเส้นสายที่เคลื่อนไปตามแนวตั้ง เรียกว่า Warp Knit การที่เส้นสายเดิน เป็นห่วงคล้องใยกัน ทำให้ผ้ายืดและคืนตัวได้ ดังนั้นผ้าดักจึงมัก เรียกกันว่าผ้ายืด

ผ้าใยฉัก

กรรมวิธีในการทำผ้าใยฉัก จะใช้ใยหรือเศษใยมาอัดเขา เป็นแผ่นผ้า โดยการ ใช้เครื่องกดไลก เม่ี่ ความร้อน การละลายตัว หรือ การรวมตัว อย่างใดอย่างหนึ่ง แล้วจึงใช้การหรือสาร เม่ี่เหนียว ทำให้ผ้าที่ฉักติดกัน

ผ้าใยฉักมีความเหนียวและความทนทานน้อยกว่าผ้าทอหรือผ้าดัก แต่เหนียวและทนกว่ากระดาษ ผ้าใยฉักสามารถนำไปทำผลิตภัณฑ์ได้มากมายหลายอย่าง เช่น

- ก. ทำเครื่องใช้ในบ้าน เช่น ผาตกเตียง สิ่งประดับฝาผนัง ผาบุโต๊ะ ผาเช็ดปาก ผาหมวก ๆ ผาสำหรับซักผ้า ผาขี้นใน ผาคลุมหัวใช้ในเมื่องหนาว ฯลฯ
- ข. ทำสิ่งคลุมพื้น เช่น ทำผาหลังพระม
- ค. ทำเบาะรอง หรือ ทำนวมของผาหม่นวม
- ง. ทำผาที่ใช้ทางการแพทย์ เช่น ผาอบม เสื้อทำงานของแพทย์และพยาบาล ปลอกหมอน ผาที่นอน ผาเช็ดปากอนามัย ผาเหล่านักไขกระดูก เคี้ยวแควโยนทิ้ง เพราะมีราคาถูกกว่าการซักผ้าธรรมดาเสียอีก และผ้าธรรมดาขึ้นแบะซักก็รีดแล้วก็อาจยังไ้เสียดอกหักอนามัยได้
- จ. ใช้ทำผาทางอุตสาหกรรม เช่น ใช้ทำนวมกันไฟสำหรับ ทำกบกรองบุหรี่ ทำสิ่งซักต่าง ๆ ทำผากรองน้ำมัน และทำผากรองน้ำมัน ฯลฯ

สิ่งสำคัญที่สุดสำหรับผ้าใยอัด คือมีราคาถูกกว่าผาทอและผาดักน้ำก ใช้เพียงครั้งเดียวหรือสองครั้งก็โยนทิ้งได้ เป็นการลดอนามัยและคุ้มครองกาไรจายกวย

ประเทศไทยมีการผลิตผาด่าง ๆ ทั้ง 3 ชนิด² ในปี 2515 ดังนี้คือ

1. <u>ผาทอ</u>	1,000 ตลา
ผาฝ้าย	481,311
ผาใยประคิษฐ์	208,464
ผาไหม	3,644
2. <u>ผาดัก</u>	เมตริกตัน
ผาฝ้าย	5,356
ผาใยประคิษฐ์	8,033

²ถมรัตน์ สัตวรานนท์, บทความเรื่องผา

3. <u>นาโยอ็ค</u>	1,000 หลา
<u>ผ้าย้าย/ใยประดิษฐ์</u>	7,500

ผ้าย้ายที่ผลิตกันในประเทศไทยมี 2 ชนิดใหญ่ ๆ คือ ผ้าย้ายทอและผ้าย้ายถัก แต่ผ้าย้ายทอมีดัชนีมไซมากกว่าผ้าย้ายถัก เพราะอุตสาหกรรมผ้าย้ายทอมีการพัฒนาไปก่อน อุตสาหกรรมผ้าย้ายถัก เริ่มเวลาหลายปี ดังนั้น อัตราการไหลผ้าย้ายทอจึงมากกว่าผ้าย้ายถัก หลายเท่า คือ ในปี 2515 อัตราการไหลผ้าย้ายทอกับผ้าย้ายถักมีเรโซ 93/7 ระยะเวลา อุตสาหกรรมผ้าย้ายถัก เริ่มวิวัฒนาการไปมาก เพื่อสนองความต้องการของตลาด ปริมาณ ความต้องการไหลผ้าย้ายถักจึงเพิ่มสูงมากขึ้น และคาดว่าจะกลายเป็นสินค้าสำคัญสำหรับ ตลาดผ้าย้ายไปในอนาคต

อุตสาหกรรมผ้าย้ายทอ

ช่วงระยะเวลาในการพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอของไทยนับว่าสั้นมาก เมื่อเทียบกับประเทศทางยุโรป อเมริกาและญี่ปุ่น แต่เริ่มการทอผ้าย้ายในไทยเป็นการทอผ้าย้ายเมือง ไซแรงงานกนมากกว่า เครื่องจักร ยี่ห้อดีก็ จึงมีน้อยไม่ เพียงพอกับความต้องการไซใน ประเทศ จำเป็นต้องนำเข้ามาจากต่างประเทศเป็นจำนวนมากในแต่ละปี ในระยะแรก แหล่งที่ส่งเข้ามาไทย อเมริกาและยุโรป ต่อมาผ้าย้ายญี่ปุ่นที่ผลิตในสวาค ผ้าย้ายของไทย จนดีตลาดมาจากแหล่งอื่น ๆ แทบทั้งหมด ทั้งนี้เพราะผ้าย้ายญี่ปุ่นมีราคาต่ำกว่ามาจากที่อื่นมาก ในระยะหลังผ้าย้ายญี่ปุ่นจึงครองตลาดเมืองไทยมาโดยตลอด จนถึงปี 2506 รัฐบาล เริ่มตั้ง เพื่อความสำคัญของอุตสาหกรรมในชายและทอผ้าย้าย จึงมีการจัดโครงการส่งเสริมการลงทุน เชื้ออุตสาหกรรมชนิดนี้ขึ้นในประเทศ บริษัทขนาดใหญ่ที่ขอเข้ามา ลงทุนทางด้านอุตสาหกรรมสิ่งทอในประเทศไทยเป็นบริษัทของญี่ปุ่นแทบทั้งสิ้น โดย เข้ามาลงทุนในรูปของร่วมทุน (Joint Venture) ทั้งนี้เพราะประเทศไทยเป็น ตลาดมาของญี่ปุ่นอยู่แล้ว ถ้าญี่ปุ่นเข้ามาลงทุนทำการผลิตในประเทศไทย เสียเอง จะทำให้ต้นทุน ของผลิตภัณฑ์ต่ำลงไปอีกด้วย เนื่องจากค่าแรงของไทยถูกกว่าของญี่ปุ่นมาก นอกจากนี้ยัง ทำให้ญี่ปุ่นขาดตลาดไปอีกด้วย

นับตั้งแต่ปี 2509 เป็นต้นมา ปริมาณนำเข้าของสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ปศุสัตว์
 เริ่มลดลงโดยสำคัญ และทางรัฐบาลก็ได้มีการขึ้นภาษีอากรสินค้าประเภทสิ่งต่างชนิด
 เพื่อป้องกันการค้าที่ตลาดของสิ่งต่างจากต่างประเทศ ด้วยเหตุที่อุตสาหกรรมสิ่งทอไทยเจริญ
 ก้าวหน้าไปอย่างรวดเร็ว สามารถทำกำไรในเกณฑ์ประกอบการที่สูงมาก จึงเป็นการกระตุ้น
 ให้มีผู้เข้ามาลงทุนในอุตสาหกรรมประเภทนี้เพิ่มมากขึ้นทุก ๆ ปี ปริมาณการผลิตจึงเพิ่มขึ้น
 อย่างรวดเร็ว เกิดความต้องการใช้ในประเทศ และไม่สามารถที่จะขยายตลาดไปยังต่าง-
 ประเทศได้ เนื่องจากมีประเทศอื่นเขารอส่งออกอยู่แล้ว และสภาพสินค้าก็ยังไม่ดี
 เทียบกับต่างประเทศ ในที่สุดจึงเกิดภาวะการผลิตขาดตลาดขึ้น บริษัทผู้ผลิตหลายแห่ง
 ต้องประสบกับปัญหาการขาดทุน ขยายสินค้าไปนอก ในปี 2513 สมาคมสิ่งทอไทยจึงได้ร้อง
 เรียนต่อรัฐบาลให้เข้ามาดำเนินการช่วยเหลือโดยเร่งด่วน ได้เกิดการเสนอให้มีการห้าม
 นำเข้าเทคนิคเข้ามาในราชอาณาจักร ให้มีการลดอัตราภาษีศุลกากรและภาษีการค้า
 วัตถุดิบเพื่อการส่งออก ให้มีการลดค่ากระแสไฟฟ้าแก่โรงงานสิ่งทอ ให้โรงงานสิ่งทอ
 สามารถเงินจากธนาคารชาติในอัตราดอกเบี้ยต่ำ และให้คืนภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา
 ผลิตแก่โรงงาน เป็นต้น

การร้องเรียนของสมาคมสิ่งทอไทยไปยัง เกิดผลในปี 2514 รัฐบาลได้จัด
 ตั้งอนุกรรมการส่งเสริมอุตสาหกรรมสิ่งทอขึ้นในเดือนมีนาคม 2514 มีการลดอัตราภาษี
 วัตถุดิบบางประเภท และมีการประกาศให้การชดเชยภาษีเงินได้ แต่สิ่งสำคัญที่สุดที่รัฐบาล
 ใช้แก้ปัญหา คือ การลดมาตรการหยกยังไม่ให้ปริมาณการผลิตเพิ่มขึ้น โดยคณะกรรมการ
 ส่งเสริมการลงทุนเพื่อกิจการอุตสาหกรรมได้ประกาศระงับการพิจารณาว่าขอตั้งและขยาย
 โรงงานทอผ้าเป็นเวลา 2 ปี นับตั้งแต่วันที่ 12 มีนาคม 2514 เป็นต้นไป ซึ่งในขณะนั้น
 โรงงานต่าง ๆ มีเกินไปด้วย และทอผ้าทั้งสิ้นประมาณ 750,000 แขน พังวาลผู้มีการ
 ช่วยเหลือทั้งจากรัฐบาลและเอกชนอื่น ๆ หลายท่าน ในปลายปี 2514 ภาวะการค้าของ
 อุตสาหกรรมสิ่งทอได้กลับขึ้นต้นตัวขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง และในปี 2515 ธุรกิจเกี่ยวกับสิ่งทอ
 ก็ยิ่งกึกก้องมากขึ้นเป็นพิเศษ โดยเฉพาะการขยายตัวทางด้านการส่งออกของยานยนต์ไทย
 มีหลายประเทศด้วยกัน เช่น อินโดนีเซีย และบังกลาเทศ ต้องการผลิตภัณฑ์มาจากไทยมาก

จีน สหรัฐอเมริกาได้ประกาศให้โควตา 15 ล้านตารางหลา โดยแยกเป็นผ้าฝ้ายและผ้า
สำเร็จรูปอย่างละครึ่ง การลงทุนทางค้าสิ่งทอที่ซบเซาจึง เริ่มต้นตัวขึ้นมาใหม่ และในปี
2516 รัฐบาลก็ได้ประกาศยกเลิกการระงับการส่ง เสริมอุตสาหกรรมสิ่งทอ และโคงส่งเสริม
ให้โรงงานมีกายและทอสามารถส่ง เครื่องจักร เขามาติดตั้งแก่เป็นค้ายและทอเพิ่มขึ้น
จาก 750,000 แกน เป็น 1,500,000 แกน โดยให้ติดตั้งภายใน 2 ปี

การผลิตผ้าผายทอ

ปริมาณการผลิตผ้าผายทอในประเทศเพิ่มขึ้นมาตามลำดับ ตั้งแต่ปี 2509
เป็นต้นมา การผลิตผ้าผายทอโดยเฉลี่ยเพิ่มขึ้นประมาณปีละ 14% ส่วนปริมาณการนำ
ผ้าผายชนิดต่าง ๆ เขามาใช้จำนวนลดลงตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าอุตสาหกรรมในประเทศ
มีการผลิตมากขึ้นเพื่อลดความต้องการของประชาชน ในปี 2504 ปริมาณนำเข้ามีจำนวน
176,294 ล้านตารางหลา แล้วลดลงมาตามลำดับ จนถึงปี 2509 นำเข้าเพียง 96,956
ล้านตารางหลา แล้วลดลงมาเรื่อย ๆ จนถึงปี 2515 นำเข้าเพียง 43,312 ล้าน
ตารางหลา เท่านั้น และอีกประการหนึ่ง การส่งเสริมอุตสาหกรรมสิ่งทอภายในประเทศ
ทำให้รัฐบาลวางใจความคุ้มครองโดยยกเว้นการ เก็บภาษีสินค้า เขาประเทศนำเข้าสูงขึ้น
สำหรับผ้าผายอัตราภาษีเดิมเก็บร้อยละ 25 แต่อัตราที่ปรับใหม่จะ เก็บภาษีผ้าผายร้อยละ
40 จึงทำให้ปริมาณการนำเข้าลดลง

ตามตารางที่ 35 จะแสดงปริมาณการผลิต การนำเข้า การส่งออก และกักเก็บ
ส่งออก และความต้องการใช้ผ้าผายทอตั้งแต่ปี 2504-2515 ตามตารางที่ 36 จะแสดงว่า
เครื่องทอ และประสิทธิภาพในการผลิตผ้าผายทอของโรงงานทอผ้าตั้งแต่ปี 2504-2515 และ
ตามตารางที่ 37 จะแสดงปริมาณการผลิตผ้าผายทอ จากโรงงานทอผ้าในประเทศ แยกตาม
ประเภทของผ้า ระหว่างปี 2510-2515

ตารางที่ 35

ตารางแสดงปริมาณการผลิต น้ำเขา สงออกและกบสงออกและปริมาณการใช้น้ำฝ่ายพอ
ปี 2504-2515

ปี	ปริมาณการผลิต	น้ำเขา	สงออกและ กบสงออก	1,000 ตารางหลา
				ปริมาณการใช้น้ำฝ่ายพอ (1 + 2 - 3)
	1	2	3	4
2504	86,558	176,294	876	262,066
2505	109,437	155,437	492	264,375
2506	140,046	132,378	158	272,266
2507	171,482	123,601	173	294,910
2508	227,921	105,390	85	333,226
2509	250,787	96,956	247	347,496
2510	277,040	98,356	1,889	373,507
2511	322,236	66,311	10,004	378,543
2512	343,968	48,672	9,349	383,291
2513	365,454	56,232	3,483	418,293
2514	450,207	48,616	16,039	482,784
2515	481,311	43,312	36,924	487,699

ที่มา : สภาคณบดีสหกรณ์แห่งประเทศไทย

ตารางที่ 36

ตารางแสดงจำนวนเครื่องทอผ้า และประสิทธิภาพในการผลิตผ้าฝ้ายทอ ปี 2504-2515

ปี	จำนวนเครื่องทอผ้า	ประสิทธิภาพในการผลิต (%)
2504	6,939 (1,481)	56.11
2505	6,992 (1,045)	62.50
2506	8,214 (1,060)	68.42
2507	9,844 (1,043)	70.29
2508	12,924 (810)	71.92
2509	13,231 (874)	76.48
2510	13,365 (887)	79.40
2511	16,230 (1,232)	80.71
2512	18,606 (1,088)	75.56
2513	18,973 (1,101)	78.54
2514	24,877	78.34
2515	28,073	78.94

- หมายเหตุ : 1. ตัวเลขในวงเล็บ คือ จำนวนเครื่องทอผ้าด้วยจักรแต่ละยุค
 2. ประสิทธิภาพในการผลิต = เปอร์เซ็นต์ของการผลิตจริง เทียบ
 กับประสิทธิภาพของเครื่องจักร 100%

ที่มา : จากสถิติสิ่งทอไทย ของสมาคมอุตสาหกรรมสิ่งทอไทย

ตารางที่ 37

ปริมาณผลผลิตผ้าฝ้ายทอ ปี 2510-2515

1,000 ตารางทอน

	2510	2511	2512	2513	2514	2515
ประเภทผ้า	ก.จ. 13365 ก.ท. 878	ก.จ. 16230 ก.ท. 1232	ก.จ. 18606 ก.ท. 1088	ก.จ. 18973 ก.ท. 1011	ก.จ. 24877	ก.จ. 28073
ผ้าคืบ	107,925	124,713	134,231	163,729	204,661	229,220
ผ้าขาว	17,843	9,207	9,386	6,493	14,285	15,142
ผ้าสี	6,355	9,005	9,396	2,051	5,127	5,896
ผ้าขาวร่า	12,334	13,468	12,714	14,500	17,864	18,936
ผ้าโลรง	14,583	16,132	14,226	12,246	15,087	15,992
ผ้าขี้	6,712	10,424	5,888	4,914	9,388	9,951
ผ้ามุง	32,529	35,648	39,159	40,287	38,273	35,594
ผ้าลายสอง	4,102	9,068	15,801	16,523	15,697	15,069
ผ้าปอปลิน	30,956	42,925	51,455	49,137	63,878	71,543
ผ้าใบ	4,679	6,566	7,213	7,187	9,343	10,184
ผ้าจีน	8,035	16,038	16,165	16,710	20,587	22,440
ผ้าปูที่นอน	17,799	19,458	7,106	7,758	9,558	9,749
ผ้าเช็ดหน้า	1,452	1,549	1,657	2,009	2,475	2,524

ตารางที่ 37 (ต่อ)

	2510	2511	2512	2513	2514	2515
ประเภท	ก.จ. 13365 ก.ต. 878	ก.จ. 16230 ก.ต. 1232	ก.จ. 18606 ก.ต. 1088	ก.จ. 18973 ก.ต. 1011	ก.จ. 24877	ก.จ. 28073
มาถึงตาม มาอื่น ๆ	- 277,040	- 322,236	8,010 343,968	10,186 365,454	12,540 450,207	- 481,311

ที่มา : กองศึกษาภาวะเศรษฐกิจ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจแห่งชาติ
และสมาคมอุตสาหกรรมสิ่งทอไทย

หมายเหตุ : 1. ตัวเลขทั้งหมดได้จากการสำรวจแหล่ง 4 แหล่ง คือ สมาคมอุตสาหกรรม
สิ่งทอไทย สมาคมท่อน้ำ องค์การท่อน้ำ และกรมราชทัณฑ์
2. ก.จ. คือ กี่เครื่องจักร, ก.ต. คือ กี่กระทูก

ปัจจุบันโรงงานทอผ้าทอเครื่องจักรมีอยู่ประมาณสามร้อยกว่าโรงงาน เป็นโรงงานที่ดำเนินการในรูปการผลิตขนาดใหญ่เพิ่ม 100 โรงเท่านั้น จากสถิติถึง พ.ศ. 2515 มีโรงงานที่ได้รับการส่งเสริมจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน 34 โรงงาน มีเครื่องจักรทอผ้า 12,321 เครื่อง และมีโรงงานที่ไม่ได้รับการส่งเสริมอีก 322 โรงงาน มีเครื่องจักรทอผ้า 21,019 เครื่อง รวมมีโรงงานทอผ้าทั้งหมด 356 โรงงาน ประกอบด้วยเครื่องทอผ้าทั้งหมด 33,340 เครื่อง

สำหรับโรงงานทอผ้าที่ได้รับการส่งเสริมจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน มีกำลังผลิตรวมประมาณ 650 ล้านตารางหลาต่อปี และในปี 2515 ได้มีอนุมัติให้เพิ่มอีก 500 ล้านตารางหลา รวมกำลังผลิตทั้งหมดที่จะขยายได้ในอนาคตถึง 1,150 ล้านตาราง หลาต่อปี กำลังผลิตนี้รวมโรงงานทอผ้าที่ไม่ได้รับการส่งเสริม

ตามตารางที่ 38 จะแสดงรายชื่อโรงงานทอผ้าที่ได้รับการส่งเสริมจาก คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ในปี 2515 ประกอบด้วยจำนวนโรงงานทั้งหมด 34 โรงงาน มีเครื่องจักรทอผ้าฝ้าย 7,054 เครื่อง และเครื่องจักรทอผ้าใยประดิษฐ์ 5,267 เครื่อง

อนึ่ง เมื่อวันที่ 17 มกราคม 2516 คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนได้มีมติอนุญาตให้ขยายหรือตั้งโรงงานทอผ้า ฝ้าย ฝ้ายผสมไหมได้ แต่ต้องขออนุญาตส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศเท่านั้น และต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่คณะกรรมการได้วางไว้

สำหรับเงื่อนไขที่คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ได้วางไว้ในกรณีขอ ตั้งใหม่ หรือขยายโรงงานทอผ้าดังกล่าวนี้ คณะกรรมการได้กำหนดไว้ดังต่อไปนี้

1. ผู้ขอต้องยอมรับเงื่อนไขสองข้อหลักที่ต่อไปนี้ว่านายห้างต่างประเทศใด ๆ ควบคุม 4 เท่าของราคาเครื่องจักรในราคา ซี.ไอ.เอฟ. ภายใน 5 ปี นับแต่วันเปิดดำเนินการ
2. ถ้า เป็นบริษัทตั้งขึ้นใหม่ ต้อง เป็นบริษัทคนไทยถือหุ้นเกินกว่าร้อยละ 50

ตารางที่ 38

โรงงานขนาดเล็กที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนปี 2515

โรงงาน	จำนวนเครื่องจักร	
	ผ่าย	ภายในประเทศ
1. บริษัท อุตสาหกรรมทอผ้าไทย จำกัด	400	-
2. บริษัท พัฒนากิจ เท็กซ์ไทล์ จำกัด	200	100
3. บริษัท โรงงานทอผ้ากรุง เพาะ จำกัด	240	-
4. บริษัท ไทยมิตรภาพ จำกัด	400	-
5. บริษัท ดั๊กกี้ เท็กซ์ (ไทย) จำกัด	828	300
6. บริษัท โรงงานส่งเสริมไทยอุตสาหกรรม จำกัด	313	-
7. บริษัท ไทยเกรียงเป็นทอผ้าคลุม จำกัด	1,140	1,000
8. บริษัท เกรว้างสิ่งทอ จำกัด	550	250
9. บริษัท ทอผ้าไทยยารากันหาลด จำกัด	498	-
10. บริษัท อุตสาหกรรมทอผ้าธนบุรี	276	-
11. บริษัท พรพการทอ จำกัด	400	-
12. บริษัท ดงฮวด จำกัด	128	100
13. หน่วยงานจำกัดกิจรุ่งเรืองการทอ	50	-
14. หน่วยงานจำกัดไทยเจริญการทอ	72	-
15. หน่วยงานจำกัดสามัคคีการทอ	384	-
16. บริษัท เจริญวัฒนาการทอ	274	-
17. บริษัท ไทยชิน เท็กซ์ เท็กซ์ไทล์ จำกัด	-	665
18. บริษัท ไทยสุราโบ จำกัด	-	320
19. บริษัท อุตสาหกรรมสิ่งทอบ้านชัย จำกัด	400	300
20. บริษัท สหสัมพันธ์การทอ จำกัด	100	200

ตารางที่ 38 (ต่อ)

โรงงาน	จำนวนเครื่องจักร	
	ผ่าย	ภายในประตูลิฟต์
21. บริษัท ไทยโพร เทคซ์ ไลน์ จำกัด	-	333
22. บริษัท ไทย เทน จำกัด	-	312
23. บริษัท ไทยชูตติ้ง มิลล์ จำกัด	-	90
24. บริษัท สยาม เซนโย ประติรูปการทอ จำกัด	-	100
25. บริษัท ไทยโปลา เมนท์ เทคซ์ ไลน์ จำกัด	-	376
26. บริษัท สหไทยมิน เทคซ์ ไลน์ เบอร์ จำกัด	-	56
27. บริษัท ไทยวารปณิตติ้ง จำกัด	-	50
28. บริษัท นครหลวงกาเยโบริการทอ จำกัด	-	30
29. บริษัท อุตสาหกรรมสยามมิน เทคซ์ ไลน์ จำกัด	-	400
30. บริษัท เอ เวียชิน เทคซ์ ไลน์ จำกัด	-	120
31. บริษัท วีน เบอร์ เทคซ์ ไลน์ จำกัด	-	125
32. ทางหน่วยงานสำนักนิเทศกิจพิเศษ ฝ่ายอาชญากรรม	70	40
33. ทางหน่วยงานจำกัดสินไหมประกันภัย	100	-
34. ทางหน่วยงานจำกัดโรงงานทอผ้า เชนร เกษม	231	-
ยอดรวม 34 โรงงาน	7,054	5,267

ที่มา : สถิติสิ่งทอไทยของสมาคมอุตสาหกรรมสิ่งทอไทย

3. ต้องไม่เรียกกรองโกวตาส่งต่อไปจำหน่ายยังสหรัฐ อเมริกา
4. ต้อง เปิดค่าเนื้การภายใน 2 ปี หลังจากได้รับการส่งเสริมแล้ว
5. ต้องส่งรายงานการดำเนินงานตามเกณฑ์โครงการกองทุนทราบ
6. เครื่องจักรต้อง เป็น เครื่องจักรใหม่
7. ไม่ได้รับการยกเว้นภาษีเงินได้
8. ถ้ามี ประเทศวันจำกัดโกวตานำเข้ารัฐก็จะจ้กสรรโกวตากลับโรงงานทอดน้าที่ต่อตั้งใหม่หรือกับ โรงงานทอดน้าที่ขยายในส่วนที่ขยายตัว

ต่อมาในกลางปี 2516 คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนได้พิจารณาอนุมัติให้การส่งเสริมผู้ลงทุนอุตสาหกรรมสิ่งทอ เพื่อการส่งออกมีจำนวนทั้งสิ้น 30 รายด้วยกัน รวมเงินลงทุนเครื่องจักรกว่า 4,200 ล้านบาท

การผลิตนาชนหนู

นาชนหนู เป็นผีเสื้อที่จัดอยู่ในประเภทผีเสื้อทอ เช่นเดียวกัน กรรมวิธีในการทอ จะใช้สาย 2 เส้น เส้นหนึ่ง เป็นตัวขึ้น อีกเส้นหนึ่ง เป็นตัวกระตุก ทำให้สายเส้นนี้เป็นวง (loop) ถูยบนผิวผ้า

ปัจจุบันการผลิตนาชนหนู สามารถผลิตได้โดยใช้ภายในประเทศ และมีการส่งออกจำหน่ายยังตลาดต่างประเทศบ้าง แต่ยังไม่ค่อยออกกัน เป็นค่า เป็นสิ้นเท่าที่ควร ถ้าได้มีการส่งเสริมกันอย่างจริงจัง ผลิตภัณ์นาชนหนูอาจจะกลายเป็นสินค้าออกที่สำคัญอีกอย่างหนึ่งของผลิตภัณฑ์สิ่งทอไทย เพราะต้นทุนการผลิตยังต่ำ สามารถส่งสินค้าออกไปจำหน่ายในตลาดต่างประเทศได้โดยปราศจาก เพื่อเป็นการส่งเสริมการส่งออก ห้างสำนักงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม ก็ได้ออกประกาศกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมนาชนหนู ซึ่งทอด้วยผ้าไหม เมื่อวันที่ 1 มิถุนายน 2515 เพื่อให้เป็นมาตรฐานในการผลิตนาชนหนู

ปัจจุบันมีโรงงานผลิตยาชนบทประมาณ 16 โรงงาน ประกอบด้วยโรงงาน
ที่ไม่ได้รับการส่งเสริมจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน 14 โรงงาน และมีโรงงาน
ที่ได้รับการส่งเสริมจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน 2 โรงงาน มีเครื่องทอผ้า
ทั้งหมดประมาณ 900 เครื่อง และมีกำลังผลิตทั้งหมดประมาณ 9,725,500 ปอนด์ต่อปี
ตามตารางที่ 39 จะแสดงรายชื่อโรงงานผลิตยาชนบท จำนวนเครื่องทอผ้า และกำลังผลิตต่อปี

สำหรับบริษัท ราชอาณาจักร จำกัด ได้มีอันมีจากคณะกรรมการส่งเสริม
การลงทุน เพื่อสงวนชนบทโดย บริษัทนี้ จะผลิตยาชนบทโดยใช้เครื่องทอผ้า 12,000
แท่น และเครื่องทอผ้า 20 เครื่อง ทั้งโรงงานที่กล่าวมาบางผล ว่าเกิดประโยชน์
จังหวัดสมุทรปราการ

ต้นทุนการผลิตยาฝ่ายทอ

ต้นทุนในการผลิตยาฝ่ายทอ จะประกอบไปด้วย ต้นทุนวัตถุดิบ (Materials)
คือ ฝ้ายดิบ ค่าจ้างแรงงาน (Labours) ค่าใช้จ่ายในการผลิต (Manufacturing
Costs) และอื่น ๆ (Others) สำหรับวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิต ฝ้ายดิบ ฝ้าย
วัตถุดิบ สีส้ม และอุปกรณ์ต่าง ๆ จากต่างประเทศ ปัจจุบันได้ขึ้นราคาเป็นลำดับ
เป็นผลให้ราคาขายฝ่ายสูงตามขึ้นๆ ประกอบกับค่าแรงก็ปรับตัวสูงขึ้นด้วย ทำให้โรงงาน
ทอผ้าต่าง ๆ ต้องประสบกับปัญหาในค่าต้นทุนการผลิตยาสูงขึ้นกว่าเดิม

สำหรับต้นทุนในการผลิตยาฝ่ายทอ 1 หลา ที่เข้ามาเสนอต่อไปนี้ เป็น
ต้นทุนการผลิตโดยเฉลี่ยของโรงงานขนาดใหญ่ ในระหว่างปี 2515 ซึ่งในปัจจุบันแล้ว
เหล่านี้จะเปลี่ยนแปลงไปบางตามราคาวัตถุดิบและแรงงานที่สูงขึ้น แต่ก็ยังพอที่จะนำมาใช้
เทียบเคียง เป็นมาตรฐานได้ ทั้งนี้คือ

ตารางที่ 39

โรงงานผลิตยาชนบทปี 2515-2516

โรงงาน	จำนวนถัก	กำลังผลิต ไร่/ปี
1. บ. เติ้งหงษ์ จำกัด	88	750,000
2. บ. พระประแดง จ.ก.	86	700,000
3. บ. ส่งเสริมอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์ไทย จ.ก.	66	680,000
4. บ. มาชนบทไทย จ.ก.	52	960,000
5. บ. ไทยสวัสดิ์ จ.ก.	48	500,000
6. ท.จ.ก. สหโรจนการทอ	20	200,000
7. โรงงาน เบตงจโซก	44	450,000
8. โรงงานดอกเสง	24	250,000
9. บ. ทอผ้าชนบท จ.ก.	20	150,000
10. โรงงานตงตัก	20	150,000
11. โรงงานไทยมงคล	15	140,000
12. โรงงานหัตถ์เมงเสง	30	280,000
13. บ. อุตสาหกรรมผ้าไหมไทย จ.ก.	96	910,000
14. โรงงานอ้าวเอง	30	230,000
โรงงานที่ได้รับการส่งเสริมจากคณะกรรมการส่งเสริมการทอไหม เมื่อกรกฎาคม 2516		
15. บ. อุตสาหกรรมผ้าไหมเถาเขียว จ.ก.	50	675,500
16. บ. ราชการทอ จ.ก.	200	2,700,000
รวม	899	9,725,500

หมายเหตุ : โรงงานทุกโรงมีตัวโรงงานไม่แน่นอน บางโรงทำ 3 กระบุง 2 กระบุง และทำงานวันละ 10 ชั่วโมงบาง ขนาดของผ้าชนบทแตกต่างกันมาก คือขนาดเล็กที่สุดไคเก้ ซาเป็นเข็มนาเข็มนิด และขนาดใหญ่ที่สุด ไคเก้ ยานนอน ปริมาณผลิตจริงจึงหาตัวเฉลี่ยได้ยาก เพราะขาดการรวมยอดอย่างจริงจัง

ที่มา : สถิติสิ่งทอไทย ของสมาคมอุตสาหกรรมสิ่งทอไทย

ต้นทุนการผลิตยาตีบพอ รองโรงงานขนาดใหญ่

ต้นทุนการผลิตยายืน เมอร์ 32

ฝ่าย 1 ปอนด์	7.98	บาท
ค่าออกของและอากรนำเขา	.15	
รวม	8.13	
ค่าใช้จ่ายในการผลิตเป็นแสนกาย	4.66	
รวม	12.79	

ต้นทุนการผลิตยายพุง เมอร์ 40

ฝ่าย 1 ปอนด์	8.40
ค่าออกของและอากรนำเขา	.15
รวม	8.55
ค่าใช้จ่ายในการผลิตเป็นแสนกาย	5.40
รวม	13.95

ต้นทุนการผลิตยาตีบพอ 100 หลา

ผลิตยา 100 หลา ใช้ยายืน 15.37 ปอนด์ (15.37 x 12.79)	196.58
ผลิตยา 100 หลา ใช้ยายพุง 10.91 ปอนด์ (10.91 x 13.95)	152.19
รวม	348.77
ค่าใช้จ่ายในการผลิตยา 100 หลา	9.78
รวม ต้นทุนการผลิตยา 100 หลา	439.55
ต้นทุนการผลิตยา 1 หลา	4.40

ด้วยเหตุที่การผลิตสินค้าสิ่งทอเพื่อการส่งออก ยังจำเป็นต้องนำวัตถุดิบมาจากต่างประเทศ เป็นส่วนใหญ่ เช่น การนำฝ้ายและผ้าบางชนิดเขา เพื่อการผลิตในประเทศ ในการนี้ทางราชการได้มีมาตรการช่วยเหลือผู้ส่งออกโดยปลดปล่อยภาระภาษีอากรให้

แผนส่งออกโตเหลือน้อยที่สุด เพื่อช่วยลดต้นทุนสินค้าส่งออกของไทยให้สามารถขายแข่งขัน
 ในต่างประเทศได้ ทั้งนี้ส่งออกจะไ้ระดับที่น่าพอใจ ชาวผู้คิดค้นน้ำเซารวมทั้งภายใน
 ในต้นทุนการผลิตและส่งออก และยังต้องเสียภาษีการก้าวคิดค้นน้ำเซาในอัตราโดยละ
 7 อยู่ ตามตารางที่ 40 จะแสดงอัตราเงินชดเชยค่าภาษีอากรที่ส่งออก ซึ่งรัฐบาลได้
 ออกประกาศเมื่อวันที่ 27 ธันวาคม 2514 เพื่อช่วยเหลือนักลงทุนสินค้าส่งออกเพื่อการ
 ส่งออก

ตารางที่ 40

อัตราเงินชดเชยค่าภาษีอากรที่ส่งออก

เบอร์ขาย	ขายฝ่าย	ขายฝ่าย	ขายฝ่ายฟอกขาว	ขายฝ่ายขอมสี
1-10	.08	.32	.44	.49
11-20	.16	.64	.76	.81
21-30	.22	.93	1.05	1.10
31-40	.27	1.23	1.35	1.40
41-50	.37	1.55	1.67	1.72
51-60	.49	1.92	2.04	2.09
61-70	.62	2.28	2.40	2.45
71-80	.73	2.65	2.77	2.82

ที่มา : จากเอกสารรายงานสถานการณ์สิ่งทอในประเทศไทยของบริษัทเงินทุน
 อุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

มาตรฐานมาฝ่ายทอ

ปัญหาเรื่องมาฝ่ายทอเกาหลี มิใช่จะมีสาเหตุจากฝ่ายกหรือค่ายใดเท่านั้น แต่เนื่องจากการปล่อยขอมตกแดงมา เป็นส่วนใหญเหมือนกัน ซึ่งโรงงานก็พยายามปรับปรุง จัดหา เครื่องจักรที่ทันสมัย เขามาใช้ เพื่อผลิตมาฝ่ายทอที่ทัดเทียมกับของต่างประเทศในราคามันที่ใด เคียงกันตลอดมา ปัจจุบันโรงงานทอมาฝ่ายทอในไทย ใ้กรรมวิธีและเทคนิคในการผลิตมาฝ่ายทอจนการปล่อยขอมอย่างมีมาตรฐาน สามารถผลิตมาฝ่ายทอที่ทัดเทียมกับของต่างประเทศได้ เพราะสั่ง เครื่องจักร เขามาใช้จากต่างประเทศทั้งนั้น

การกำหนดมาตรฐานและเกณฑ์สินค้ามาฝ่าย ทอกระทรวงอุตสาหกรรม เพิ่งจะกำหนดผลิตภัณฑ์มาฝ่ายบางชนิดเป็นผลิตภัณฑ์มาตรฐาน ในระยะ 2 ปีมานี้เอง โดยกล มาปอปลอกิน มาไม และมาชอหม ส่วนมาลายสง และมาฝ่ายเช็กถึง ทางคณะกรรมการมาตรฐานผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมไปขอปรึกษากับเขมรว่า การกระทรวง อุตสาหกรรมประกาศใช้แล้ว แต่ยังไม่ไปประกาศใช้ในราชกิจจานุเบกษา

การตรวจสอบเกณฑ์สินค้าส่งออก เป็นสิ่งสำคัญมาก สินค้าไทยหลายประเภท ประสบกับปัญหาที่ไม่ได้รับความ เชื่อถือจากต่างประเทศ เพราะใบทรงก็มีมาตรฐานที่สั่ง รัวมา

สำหรับสินค้าประเภทสิ่งทอส่งออกของไทย กว่าจะรู้ถึงความสำคัญขึ้นความ คำสั่งรัฐบาลกระทรวง เก่ง เก่ง ในเรื่องระเบียบการตรวจสอบสินค้าสิ่งทอ เพื่อการส่งออกให้ มากขึ้น โดยนโยบายขยายความช่วยเหลือสร้างมาตรฐานและความเชื่อมั่นในสินค้าจากทั่วโลก ย่างจริงจัง ถึง รัฐบาลก็ไม่ได้ทำมาแล้ว เลียวก็มีการออกกฎหมายตรวจสอบเกณฑ์ สินค้าออก (Export Inspection Law) ซึ่งใช้มาจนถึงปัจจุบัน แต่ได้เปลี่ยนแปลง ระเบียบการตรวจใหม่ข้อหนึ่งคือ ให้มีการตรวจสอบโดยบุคคลที่ 3 นอกจากสินค้าที่ผู้ ผลิตที่ตราเกณฑ์นั้น ๆ เองแล้ว ยังมีสินค้าที่มาตรฐานตรวจสอบโดยหน่วยราชการอีกด้วย สินค้าที่กำหนดไว้ในกฎหมายมี 426 ชนิด ซึ่งรวมถึงสินค้าสิ่งทอ 45 ชนิด

สินค้าสิ่งทอที่กำหนดไว้ในกฎหมายควบคุมคุณภาพ

1. หกสิ่งทอที่เป็นใยชนิดสั้น
2. กายผาย กาย Staple Fibre กายไหมเทียม กายผสมสัตว์
3. ผาผาย ผาทอด้วยใย Staple Fibre ฝ้ายดิบ ฝ้ายผสมสัตว์ ฝ้ายไหม
4. ผ้าโสร่ง ผาสาหรี่ ผ้าพันคอ ผ้าปูโต๊ะ เสื้อเจี๊ยะ เป็นต้น
5. ผ้าคลุมไหล่ ริมบัน ผาผสมยาง เป็นต้น
6. ผ้าปักและผลิตภัณฑ์ที่ทำด้วยผ้าปัก ผาขนหนู และผลิตภัณฑ์ที่ทำด้วยผาขนหนู
7. กายอวน และกายยาสีเสื้อ

สินค้าสิ่งทอเหล่านี้ การตรวจสอบกระทำโดยหน่วยตรวจสอบ ซึ่งมีอยู่ 15 หน่วยด้วยกัน

วิธีการตรวจสอบคุณภาพสินค้าสิ่งทอจากฝ้ายและพวกสิ่งทอจากไหมเทียม (Staple Fibre)

1. ความคงทน รัฐบาลได้บัญญัติถึงคณะกรรมการดำเนินการดำเนินงานทางด้านการใช้สอยผ้าที่มีความคงทนยิ่งชีพกว่าคนอื่น ๆ และในขั้นต้นก็ได้กำหนดรายการในการใช้สอยสิ่งทอฝ้ายที่มีความคงทนต่อการซักและการย้อมอย่างแรง และในการลดแสงแดด สิ่งย้อมที่ผ่านการทดสอบความคงทนในการซักอย่างแรงนั้นจะติดเครื่องหมายรับรองว่า Washable Colour และสิ่งย้อมที่ผ่านการทดสอบความคงทนของสีเมื่อโดนแสง จะติดเครื่องหมายรับรองว่า Fast Colour ในการส่ง เป็นสินค้าออก ซึ่งได้รับ ความนิยมอย่างมาก

2. มาตรการในการตรวจสอบคุณภาพ นับตั้งแต่ได้เริ่มปฏิบัติการตรวจสอบอย่างจริงจังในปี 2510 จึงเป็นไปเกี่ยวกับที่กฎหมายการตรวจสอบคุณภาพสินค้าออกได้ถูกกำหนดขึ้น ปรากฏว่าจำนวนการตรวจสอบได้เพิ่มขึ้นทุกปี ซึ่งในปี 2514 สิ่งทอที่ผ่านการตรวจสอบทั้งสิ้นมีจำนวน 118.5 ล้านตารางเมตร และนับแต่บัดนั้นแสดงให้เห็นว่าเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ

ส่วนวิธีการตรวจสอบสวนโตไซ เครื่องกรวยา ซึ่งเป็นวิธีที่มีค่าใช้จ่ายมีประสิทธิภาพ การตรวจสอบสูงขึ้น และกินเวลายาวนาน

อย่างไรก็ตาม สมาคมตรวจสอบของญี่ปุ่นก็ตระหนักถึงข้อนี้ และได้พยายาม ทำการปรับปรุง โดยซื้อไมโครสโคปเป็นปัญหาของดินฝ้าย เลี้ยว แต่ประเทศไทยมีแผนการจะ ส่งสินค้าสิ่งทอ เป็นสินค้าออกควรที่จะต้องคำนึงถึงปัญหานี้ เช่นกัน

3. การตรวจสอบทางคุณภาพของวัสดุโพลีเอสเตอร์ การตรวจสอบคุณภาพสินค้า ออกนั้น ธรรมดาถือว่าการตรวจสอบขั้นสุดท้าย เป็นการตรวจสอบที่เสร็จสิ้นสมบูรณ์ แต่ สำหรับสินค้าบางอย่างมีการตรวจสอบมากกว่านั้น เป็นต้นว่าทนสภาพสินค้า ก็ มี การตรวจสอบทางคุณภาพของวัสดุโพลีเอสเตอร์ครั้งหนึ่ง เพื่อให้มีความถูกต้องยิ่งขึ้น สินค้าสิ่งทอฝ้าย เส้นใยไนลอน โพลีเอสเตอร์ ไหมเทียม ต้องมีการตรวจสอบคุณภาพของวัสดุ ก่อน ทำการทอ เป็นต้น

ระ เปรียบการตรวจสอบนี้ ยังใช้สำหรับการผลิตสินค้าที่มีระดับสูงขึ้นไปอีก เช่น การแยกประเภทวัสดุที่เหมาะสมสำหรับงานยนต์ เป็นต้น ซึ่ง เป็นงานอันเป็นการช่วยเหลือ อุตสาหกรรมรถยนต์

จากตัวอย่างระ เปรียบการตรวจสอบสินค้าสิ่งทอ เพื่อการส่งออกของญี่ปุ่นที่กล่าว มาข้างต้น แสดงให้เห็นถึงความร่วมมืออย่างกว้างขวาง เอกชนและรัฐบาลที่ให้ความพยายามที่จะสร้างมาตรฐานและความเชื่อถือในสินค้าจากตลาดโลก ซึ่งประเทศไทยน่าจะ มีถือถือ เป็นตัวอย่างได้ สำหรับสินค้าฝ้ายของไทยในระยะ 2 ปีหลังนี้ คือปี 2515 และ 2516 ญี่ปุ่นก็หันมาสั่งนำเข้าจากไทย เป็นจำนวนใหญ่ และไครระบบสา เหตุที่ทำไมไทย นี้คุณภาพต่ำลงว่า เกิดจากการ เป็นรัฐเดี่ยว เนื่องจากการขนส่ง มาทอดผ้าไป ทางไป นรีก คาย เป็น เงื่อนไข เป็นต้น จึงน่าจะ เป็นประโยชน์ต่อการปรับปรุงแก้ไขคุณภาพฝ้ายส่งออก ไปใน เวลาข้างหน้า

การโฆษณาฝ่ายต่อ

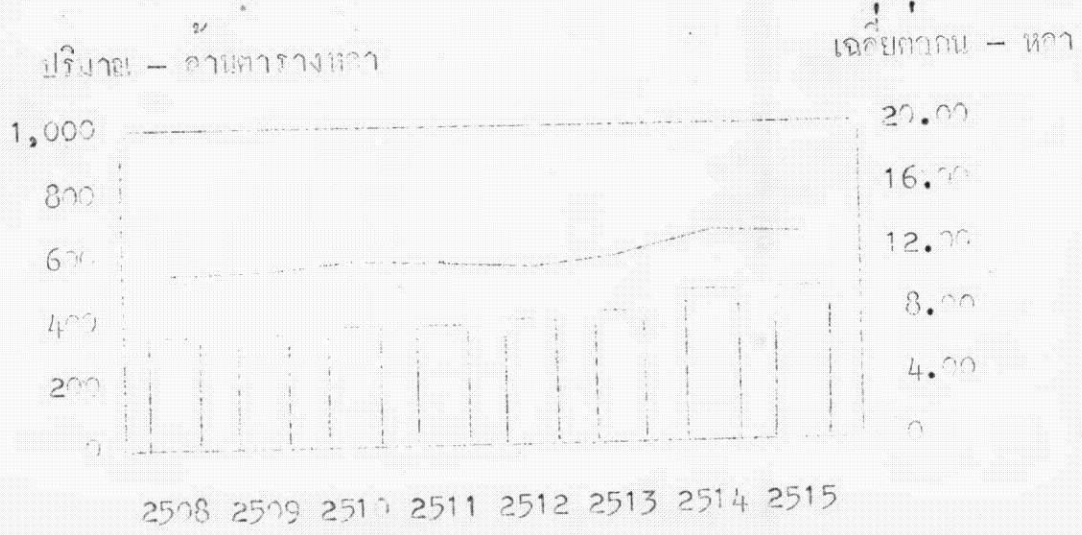
การโฆษณาฝ่ายต่อของประชากรมีอัตราเพิ่มขึ้นทุกขณะ อันเนื่องมาจากการเพิ่มขึ้นของจำนวนประชากรและรายได้ประชากรเป็นสำคัญ โดยปีถัดจากการเพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ยในแต่ละปีประมาณ 6% สำหรับความต้องการโฆษณาฝ่ายต่อบุคคลเพิ่มขึ้นโดยเฉลี่ยคือร้อยละหนึ่งและปีข้างหน้าการโฆษณาฝ่ายต่อบุคคลยังคงบาง ทั้งที่เพราะประเทศไทยเป็นประเทศที่กว้างขวาง ประชากรส่วนใหญ่มีอาชีพทางเกษตรกรรมซึ่งรายได้ในแต่ละปีไม่แน่นอน ปีใดขายพืชผลได้ก็ รายขายทางคานนี้ก็เพิ่มขึ้น ถ้าปีใดรายได้จากการขายพืชผลลดลง การใช้จ่ายใช้สอยต่างตามเครื่องอุปโภคบริโภคจะลดลงด้วย

สำหรับสถิติการโฆษณาฝ่ายต่อของประชากรและการโฆษณาฝ่ายต่อตามบุคคล ทางสมาคมอุตสาหกรรมหนังสือพิมพ์ โดยรวบรวมได้จากสถิติการจำหน่ายของโรงงานพิมพ์ใหญ่ ๆ ภายในประเทศ จึงจะสรุปได้ตามตารางที่ 41

จากสถิติการโฆษณาฝ่ายต่อและการโฆษณาฝ่ายต่อ 1 คน ในแต่ละปี สามารถนำมาหาแนวโน้มเพื่อวัดความขี้เกียจ โดยเริ่มตั้งแต่ปี 2508 จนถึงปี 2515 ได้ดังนี้

แผนภาพที่ 2

การโฆษณาฝ่ายต่อของประชากรและการโฆษณาฝ่ายต่อ 1 คน
ปี 2508 - 2515

ตารางที่ 41

การใช้จ่ายยทอและการใช้จ่ายยทอต่อ 1 คน พ.ศ. 2504 - 2515

ปี	การใช้จ่ายยทอ 1,000 ตารางหลา	การใช้จ่ายยทอต่อ 1 คน หลา
2504	262,066	9.55
2505	264,375	9.34
2506	272,266	9.33
2507	294,910	9.80
2508	333,226	10.74
2509	347,496	10.85
2510	373,507	11.31
2511	378,543	11.11
2512	383,291	10.91
2513	418,293	11.55
2514	482,784	12.94
2515	487,699	12.70

ที่มา : สมาคมอุตสาหกรรมสิ่งทอไทย

ตารางที่ 42

วิธีคำนวณหาการโฆษณาผ่านสื่อในขนาด

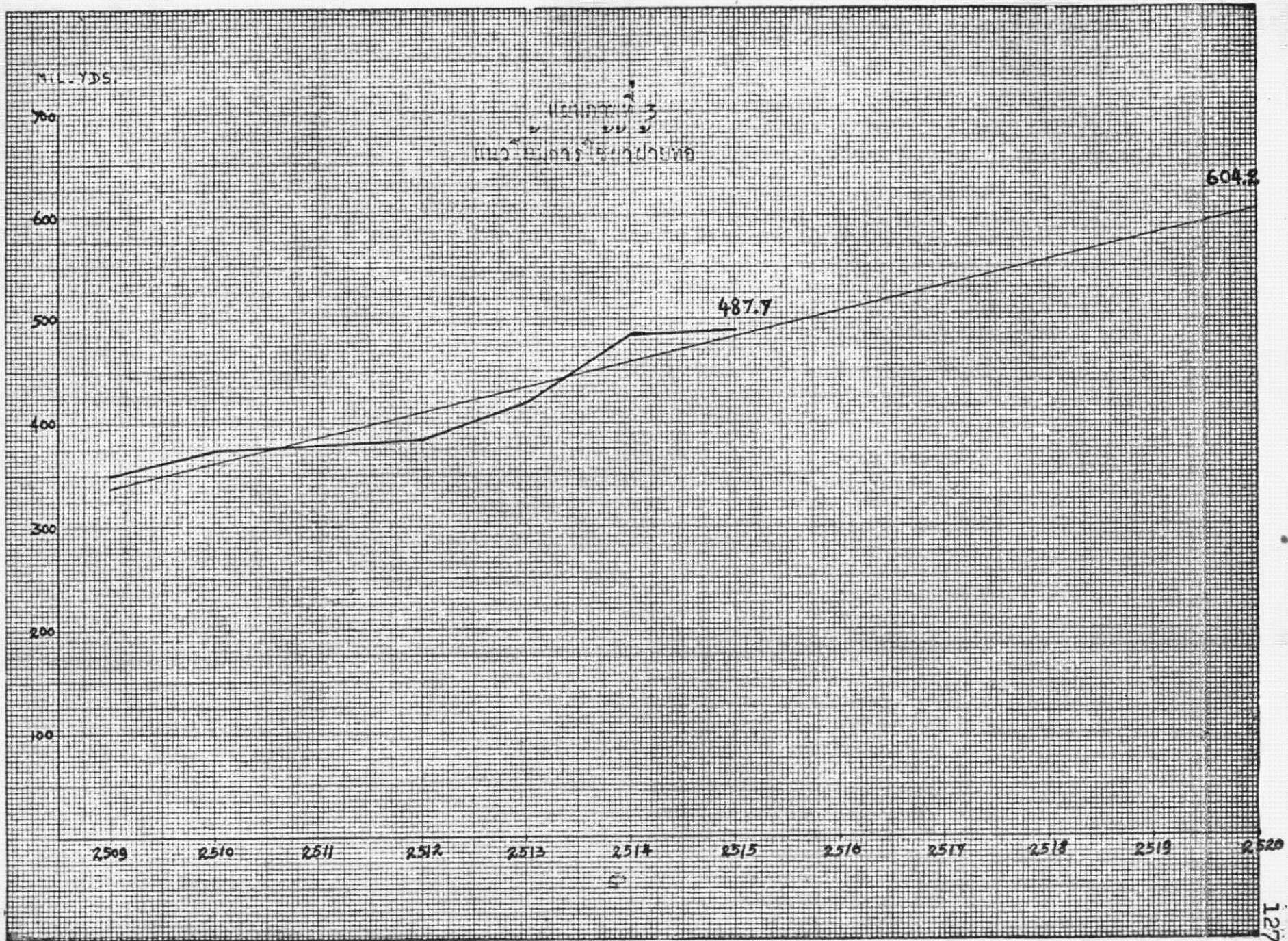
โดยวิธี Least Square Straight Line Method

ปี	X	Y	XY	X ²	
2509	-3	347,496	-1,042,488	9	Formula $Y = a + bX$
2510	-2	373,507	-747,014	4	
2511	-1	378,543	-378,543	1	I. $\sum(Y) = Na + b \sum(X)$
2512	0	383,543	0	0	II. $\sum(XY) = a \sum(X) + b \sum(X)^2$
2513	1	418,293	418,293	1	(Short method : Even Nos. of years)
2514	2	482,784	965,568	4	I. $\sum(Y) = Na$
2515	3	487,699	1,463,097	9	II. $\sum(XY) = b \sum(X)^2$
251	0				I. $2,871,613 = 7a$
					$a = 410,230.42$
		$\sum Y = 2,871,613$			II. $678,913 = 23b$
			$\sum XY = 678,913$	23	$b = 24,246.89$
					$Y = a + bX$
2509	-3	337,489			$= 410,230 + 24,247 X$
2510	-2	361,736			
2511	-1	385,983			
2512	0	410,230			
2513	1	434,477			
2514	2	458,724			
2515	3	482,970			
2516	4	507,218			
2517	5	531,465			
2518	6	555,712			
2519	7	579,959			
2520	8	604,206			

ตารางที่ 43

การหาส่วนรอยตะของการโฆษณาฝ่ายต่อที่เพิ่มขึ้น

ปี	การโฆษณาฝ่ายต่อ	% ที่เพิ่มขึ้น	
2509	337,489	-	
2510	361,736	7.18	
2511	385,983	6.70	↓ เฉลี่ย 6%
2512	410,230	6.28	
2513	434,477	5.91	
2514	458,724	5.58	
2515	482,970	5.28	

ผลิตค่าเงินไปอย่างเชื่องช้า ทั้งนี้เพราะเครื่องจักรผลิตสมัยก่อนมีแต่เครื่องชนิดดี
 ไปตามแนวนอนเป็นห่วงโซ่โซ่กัน ทำให้โดยคนผลิตน้อย และช้ากว่ามาพอในเวลา
 ทำงานเท่ากัน นอกจากนี้ เครื่องจักรผลิตสมัยนั้น ยังทำควคลายไปไ้มาก ไม่เหมือน
 ฆาตอ คนจึงนิยมใช้ฆาตอมากกว่าผลิต ผลิตในสมัยนั้นจึงมีการซื้อขายในวงจำกัด คือ
 ทำเป็นเครื่องแต่งกายชั้นในเท่านั้น เช่น เสื้อยัด เสื้ออกงาม กางเกงยัด นอกจากนี้
 ก็ทำเป็นถุง เทาหงส์

อุตสาหกรรมผลิตเริ่มเจริญขึ้นในปี พ.ศ. 2500 ในระยะนั้นมีโรงงาน
 ผลิต 15 โรงงาน สามารถผลิตผ้าดีได้ 1,460 ตัน ต่อปี ซึ่งเกิดจากความต้องการ
 ของโรงงานตัดเย็บผ้าสำเร็จรูป ซึ่งมีพื้นที่ใช้ผ้าดีประมาณ 800 ตัน โรงงานผลิต
 ขาดผ้าดีไม่ออก เกิดความเดือดร้อน จนกระทั่งโรงงานบางโรง เกิดกรณีพิพาทกับกรรมกร
 ในโรงงาน กรมประชาสงเคราะห์ได้ยื่นมือเข้ามาช่วยเหลือเจรจา และได้ช่วยรับซื้อ
 ผ้าดีจากโรงงานไปประมาณ 5 แสนบาท ทำให้โรงงานมีเงินจ่ายค่าแรงให้กรรมกรได้

เพื่อคุ้มครองอุตสาหกรรมผลิตในประเทศ กระทรวงเศรษฐกิจจึงได้นำ
 นำผ้าดีเข้าประเทศ แต่เกิดผลสะท้อนตามมา คือพวกโรงงานตัดเย็บผาแดง เริ่มต่อทาง
 ราชการว่า ผ้าดีที่ผลิตในประเทศ มีคุณภาพไม่ดีเท่าผ้าดีจากต่างประเทศ ทำให้โรงงาน
 ตัดเย็บขาดแคลนผ้าดีคงเหลือ จึงขอให้ทางราชการยกเลิกการห้ามนำเข้าผ้าดีเสีย
 หรือขอให้ทางราชการยอมให้มีการนำผ้าดีเข้าประเทศได้ตามอัตราส่วน ถิ่นนำเข้า 9
 ส่วน ต้องซื้อจากในประเทศ 1 ส่วน

จากการขัดแย้งกันระหว่างโรงงานผลิตผ้าดีกับโรงงานตัดเย็บผ้าดี
 ในเดือนกรกฎาคม 2500 กรมสงเสริมอุตสาหกรรมจึงได้เชิญแทนโรงงานทั้ง 2
 ประเทศเขารวมประชุมกัน เพื่อปรึกษาหาวิธีจัดซื้อตัดเย็บในหมกกันไป แต่การประชุม
 ในครั้งนี้ไปช่วยในทางราชการตัดสินใจจะไร้งไปก็ เพราะขอมลตัวเลขต่าง ๆ ที่
 ได้รับจากโรงงานทั้ง 2 ฝ่ายไม่สามารถเชื่อถือได้ เพราะต่างฝ่ายก็มุ่งที่จะรักษาแต่
 ประโยชน์ของตน อย่างไรก็ตามในปี 2500 กระทรวงเศรษฐกิจก็ได้ยอมให้นำ

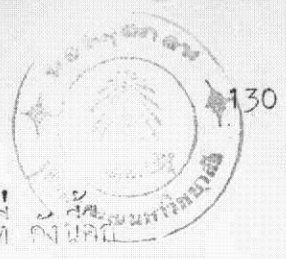
นำมาดักเข้ามาได้ในโอกาสที่จำเป็นจริง ๆ และโดยอนันต์ไชน่ามาดักเราไปจนถึงปี 2515
กระทรวง เศรษฐการก็ได้ประกาศควบคุมการนำเข้ามาดักเราอีกครั้งหนึ่ง เพราะโรงงาน
มาดักในประเทศสามารถผลิตมาดักได้ในแนวเขตชนิด

ในปี 2511 เหตุการณ์มาดักเริ่มมีรอยดีขึ้น โรงงานดักผ้าสามารถผลิตมาดัก
คุณภาพดีเยี่ยมมีมาดักวางประเทศ และโรงงานดักเริ่มหลายโรงก็ตั้งมาตั้งโรงงาน
ผลิตมาดักเสียเอง เพราะการตั้งโรงงานผลิตมาดักทำให้อยู่ในเครื่องจักรเพียง
2-3 เครื่องก็ดำเนินงานได้ เมื่อปริมาณมาดักมีพอเพียงกับความต้องการภายในประเทศ
และมีราคาสูงกับมาดักจากต่างประเทศได้ กระทรวง เศรษฐการ จึงได้ประกาศเลิกการ
ควบคุมการนำเข้ามาดักในเกือบทุกชนิด 2511

ในปี 2511 นี้เอง เครื่องจักรมาดักทันสมัยได้เกิดขึ้นมากมาย เช่น เครื่อง
จักรดักผ้าแบบวงชนิดหมุนเป็นวงกลม (Circular Knit) มีขนาดใหญ่ขึ้น มีเข็ม
ดักมากขึ้น และสามารถทำวอลลายได้มากมาย โดยใช้แบบทำวอลลายมีทั้งแบบลูกกล
(Pattern Wheel) และกลมาทางประเทศเยอรมันี่ใช้หลักการทำวอลลายมีทั้งแบบ
กระบอก (Pattern Drum) ซึ่งทำให้ออกการเคลื่อนไหวน้อยลง มีเครื่องจักร
สะกดมาก คือ เมื่อจะดักผ้าวอลลายอะไรก็เขียนดั่งเขียนส่งมาที่จักรวางไว้ในโรงงาน
ผลิตเครื่องจักร โรงงานนี้สูงกระดากกราชท์ บากใหญ่ใช้เครื่องจักร เขาตัดก็ได้
กระบอกรูโฉบ เพราะนั่น มีใจ เครื่องจักรก็สามารถผลิตมาดักควบคุมวอลลายได้

ปี 2512 อุตสาหกรรมมาดักได้พุ่งขึ้นสู่ความเจริญมาก กล่าวคือ โรงงาน
ผลิตมาดักถึง 5,570 คัน สูงกว่าปี 2511 ประมาณ 2,000 คัน หรือสูงขึ้นประมาณ 56%

ในปี 2514 ได้มีการซื้อเครื่องจักรมาดักทันสมัยจากต่างประเทศเข้ามา
มากทำให้ในปีนี้ สามารถผลิตมาดักได้ถึง 8,150 คัน

ในปี 2515 เครื่องจักรดักใยกลวงตัวกลางแบบ เต็มที่ ดังนี้

1. เครื่องจักรแบบหมุน เป็นวงกลมใยที่ขดเข้าเข็มดักใย ทำให้อาการดักใย 2 ชั้น (Double Knit) ใย ที่ใช้ตัดเย็บ เป็น เส้นและกาง เกลี้ยงของใยดี และมีลวดลายครบ
2. การทำลวดลายขึงด้วยแม่พิมพ์ (Electrotape) ซึ่งสามารถเปลี่ยนลวดลายได้ในเวลา 4 นาที เท่านั้น
3. เครื่องดักยาว (Warp) หรือที่เรียกกันว่า ทริคอต (Tricot) ใย กาวทำใยมาก สามารถดักยาวมา ๆ ได้โดยใยขดเข้า (Spun Warp) เป็นวัฏจักร เครื่องจักรชนิดนี้ดักยาวเร็วมาก เครื่องนี้สามารถดักใยได้ปริมาณเท่ากับ เครื่อง ทอ 3 เครื่องในเวลาเท่ากัน เพราะมีขนาดกว้างถึง 168 นิ้ว โดยแบ่ง เป็นช่องขด (Bars) ใย 2 ถึง 5 ช่องของ

จากการที่มีเครื่องดักชนิดใหม่เกิดขึ้นมาก และจากการที่กระทรวงอุตสาหกรรม ยังอนุญาตให้ตั้งโรงงานดักใยอีก (คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเพื่อพิจารณา-กรรม โครงการส่งเสริมโรงงานดักใย) จึงมีการซื้อ เครื่องดักชนิดนี้จากต่างประเทศเข้ามาประมาณ 1,400 เครื่อง และมีโรงงานดักใยตั้งแล้ว 1 โรงงานที่ไป เกิดใหม่ขึ้นอีกประมาณ 30 โรง การที่มีเครื่องจักรดักใยเพิ่มขึ้นในปี 2515 จากดักใยปี 2514 เกือบ 100% ปริมาณผลิตดักใยปี 2515 เพิ่มขึ้นถึง 13,389 ตัน เป็นใยฝ่ายดัก 5,195 ตัน และเป็นใยใยประจิมดัก 8,194 ตัน

การผลิตใยฝ่ายดัก

จากการสำรวจของสมาคมอุตสาหกรรมสิ่งทอ ซึ่งเกี่ยวกับการผลิตใยฝ่าย ดักระหว่าง เดือนกุมภาพันธ์ ถึง เมษายน 2515 มีจำนวนโรงงานที่ได้รับการสำรวจ ทั้งหมด 42 โรงงาน ซึ่งตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพฯ สมุทรปราการ และปทุมธานี ผลของ การสำรวจโดยสรุปมีดังนี้

1. จำนวนเครื่องดักทั้งหมด, 460 ที่ ซึ่งแบ่งประเภทได้ดังนี้

1. เครื่องชนิด Interlock (Circular)	มี	815	ก
2. เครื่องชนิด Spring (Circular)	มี	306	ก
3. เครื่องชนิด Flat	มี	248	ก
4. เครื่องชนิด Warp	มี	91	ก

2. มูลค่าของ เครื่องดักทั้งหมดประมาณ 63.4 ล้านบาท (คิดราคาตามตลาดภายใน) ซึ่งจะรวมค่าเครื่องดักถึง เมษายน 2515 ได้ตามตารางที่ 44

3. ชั่วโมงการทำงานของโรงงานทั้ง 42 โรง มีจำนวน 167,480 ชั่วโมง หรือเฉลี่ย โรงงานหนึ่งทำงาน 3,987 ชั่วโมงต่อปี

4. ปริมาณผลิตผ้าดักของโรงงานทั้งหมดในปี 2514 มีจำนวน 8,150,096 กิโลกรัม มีมูลค่าขาย 3,270,836 กิโลกรัม ประมาณร้อยละ 40 ของผ้าดักทั้งหมด โดยใช้วัตถุดิบคือฝ้ายในการผลิตผ้าดักทั้งหมดเท่ากับ 3,274,000 กิโลกรัม ซึ่งจะสรุปปริมาณการผลิตผ้าดักปี 2514 ได้ตามตารางที่ 45

5. ประสิทธิภาพ (Productivity) ของโรงงานผ้าดัก แบ่งเป็น 2 ประเภทคือ ประสิทธิภาพอุตสาหกรรม (Industrial Productivity) โดยเฉลี่ย เท่ากับ 61.32% ส่วนประสิทธิภาพแรงงาน (Labour Productivity) โดยเฉลี่ย 33.09% ดังจะดูจากตารางที่ 46

จากการสำรวจสถิติการผลิตผ้าดักของโรงงานต่าง ๆ ในแต่ละปี พบว่า ปริมาณการผลิตผ้าดักเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ ทั้งผ้าดักและผ้าใยประดิษฐ์ เนื่องจากมีการพัฒนาทางเทคนิคเครื่องจักรดักผ้า สามารถผลิตผ้าดักที่มีคุณภาพดี งดงาม เป็นที่พอใจของผู้ใช้ ตลาดของผ้าดักจึงเริ่มขยายออกไปเรื่อย ๆ ทางโรงงานจึงต้องผลิตผ้าดักเพิ่มมากขึ้นทุกปี เพื่อให้ทันเพียงพอกับความต้องการของผู้บริโภค ตามตารางที่ 47 จะแสดงตัวเลขปริมาณการผลิตที่เพิ่มขึ้นทั้งของผ้าดักและผ้าใยประดิษฐ์ ตั้งแต่ปี 2508 จนถึงปี 2515 รวมทั้งแสดงประสิทธิภาพในการผลิตผ้าดัก

ตารางที่ 44
มูลค่าเครื่องจักรถึง เมษายน 2515

หมวดหมู่ (Toom Group)	จำนวน	มูลค่าเครื่องจักร
0-10	77	5,891,000
11-20	161	18,047,000
21-30	56	1,445,000
31-40	111	4,196,000
41-50	138	3,850,000
51-60	110	3,075,000
61-70	67	2,507,000
71-80	72	4,330,000
81-90	90	3,555,000
91-100	90	3,743,000
101-	479	12,795,000
	1,460	63,439,000

ตารางที่ 45

ปริมาณผลิตผ้าฝ้าย ปี 2514

หน่วย ก.ก.

หมวดหมู่ (Loom Group)	จำนวนโรงงาน	ผลผลิต
0-10	13	131,180
11-20	11	269,990
21-30	2	99,200
31-40	3	233,920
41-50	3	12,800
51-60	2	102,400
61-70	1	150,720
71-80	1	—
81-90	1	391,790
91-100	1	118,740
100--	4	1,760,296
	42	3,270,836

ที่มา : สถิติสิ่งทอไทย สภาทอไทย สภาทอไทย

ตารางที่ 46

ประสิทธิผลของโรงงานดีดน้ำปี 2514

หมวดหมู่ (Toom Group)	จำนวนโรงงาน	ประสิทธิผลอุตสาหกรรม %	ประสิทธิผลโรงงาน %
1 - 10	13	49.42	23.79
11 - 20	11	61.99	38.68
21 - 30	2	55.04	47.79
31 - 40	3	55.23	38.53
41 - 50	3	32.46	48.23
51 - 60	2	57.9	30.67
61 - 70	1	67.96	46.18
71 - 80	1	7.16	19.47
81 - 90	1	67.66	41.18
91 - 100	1	75.19	33.09
100 -	4	72.36	27.20
.	42	61.32	33.09

ที่มา : สถิติสิ่งทอไทย สมาคมอุตสาหกรรมสิ่งทอไทย

ตารางที่ 47

จำนวนเครื่องจักร ปริมาณการผลิตผ้าผ้ายืด และ ผ้าใยประสมเรซิ่น และประสิทธิภาพ
ในการผลิตผ้า

ปริมาณ : 1,000 ก.ก.

ปี	จำนวนเครื่องจักร	ผ้าผ้ายืด	ผ้าใยประสมเรซิ่น	ประสิทธิภาพในการผลิต %
2518	659	2,916.4	-	55.10
2519	667	2,932.7	154.3	55.50
2510	699	2,867.0	318.5	56.67
2511	748	2,845.6	722.4	56.64
2512	784	3,488.7	2,081.9	57.90
2513	1,173	3,034.0	3,302.0	59.80
2514	1,460	3,270.8	4,879.3	61.32
2515	2,869	5,195.0	8,194.0	61.24

ที่มา : สมาคมอุตสาหกรรมสิ่งทอไทย

สำหรับโรงงานขนาดเล็ก จากการศึกษาในปี 2514 มีโรงงานทั้งหมด 42 โรงงาน ประกอบด้วยเครื่องจักร 1,460 เครื่อง แต่ในปี 2515 มีโรงงานขนาดใหญ่เพิ่มขึ้นอีก 35 โรงงาน คิดเป็นเครื่องจักรใหม่เพิ่มขึ้น 205 เครื่อง เพราะฉะนั้นในปี 2515 จึงมีโรงงานเล็กทั้งหมดทั้งสิ้น 77 โรงงาน ประกอบด้วยเครื่องจักรเล็กทั้งหมด 2,859 เครื่อง ดังจะดูรายชื่อโรงงานขนาดเล็กและจำนวนเครื่องจักรของแต่ละโรงงานตามตารางที่ 48

๒๒๒
การใช้ยาฆ่าแมลง

ปัจจุบันพบว่าความนิยมใช้ยาฆ่าแมลงมากกว่ายาฆ่าหญ้าอย่างเห็นได้ชัด การใช้ยาฆ่าแมลงใช้กันอย่างกว้างขวางในสวนผลไม้ และในสวนยางพารา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสวนผลไม้ ซึ่งใช้กันอย่างกว้างขวาง ทั้งนี้เพราะยาฆ่าแมลงมีผลต่อแมลงศัตรูพืชที่ระบาดในสวนผลไม้ และในสวนยางพารา ซึ่งใช้กันอย่างกว้างขวาง ทั้งนี้เพราะยาฆ่าแมลงมีผลต่อแมลงศัตรูพืชที่ระบาดในสวนผลไม้ และในสวนยางพารา ซึ่งใช้กันอย่างกว้างขวาง

1. ยาฆ่าแมลงที่มีความเข้มข้นสูงมากกว่ายาฆ่าหญ้า เพราะยาฆ่าแมลงจะไล่กำจัดพืชในสวนผลไม้และการตัดไม้ในสวน โดยวิธีที่ง่ายที่สุด (Texturized Yarn) แต่ยังมีใช้และกำจัดโดยวิธีอื่น ๆ และยังไม่มีการเห็นด้วยกับยาฆ่าแมลง
2. ยาฆ่าแมลงที่มีส่วนผสมของยาฆ่าหญ้าในสวนผลไม้และสวนยางพารา
3. ยาฆ่าแมลงที่มีความปลอดภัยมากกว่ายาฆ่าหญ้า

จากการที่ยาฆ่าแมลงมีความเข้มข้นสูงมากกว่ายาฆ่าหญ้า และสามารถนำไปทำผลิตภัณฑ์เช่นยาฆ่าแมลงไล่หาคาของบางประเภท การนิยมใช้ยาฆ่าแมลงในระยะหลังจึงเพิ่มขึ้นมาก ยาฆ่าแมลงส่วนใหญ่จะผลิตขึ้นในประเทศและส่งออก การใช้ยาฆ่าแมลงใช้เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ เช่น ในปี 2515 โดยเพิ่มขึ้นจากปี 2514 ถึง 60% ดังจะดูปริมาณการบริโภค ปริมาณการนำเข้า และปริมาณความคงคลังการใช้ยาฆ่าแมลงที่เพิ่มขึ้นในแต่ละปีได้จากตารางที่ 49

ตารางที่ 48

โรงงานถักผ้า 2515

โรงงาน	จำนวน เครื่องจักร	โรงงาน	จำนวน เครื่องจักร
1. บ.สาธิตการทอ จ.ก.	175	2. บ.ไทยแลนด์นิตติ้ง จ.ก.	131
3. บ.กรุงเทพการทอ จ.ก.	125	4. ท.จ.ก.กรุงธนการทอ	124
5. บ.ทองไหมการทอ จ.ก.	118	6. บ.สยามการทอ จ.ก.	110
7. บ.เจียมวัฒนา นิตติ้ง จ.ก.	100	8. ท.จ.ก.แปซิฟิกการทอ	99
9. เสรี เอื้อวิวัฒน์สกล	80	10. บ.ธนาทรัพย์ จ.ก.	80
11. บ.แปมทอลด เรยอง จ.ก.	72	12. รง. ไชยสาร นิตติ้ง	67
13. เพอเท็กซ์ สัมบัติเวส	60	14. รง.ฉวีไชลิม	60
15. บุษบิณี อีทีว เคนา เมททอล	60	16. ท.จ.ก. พัฒนวิบูล	59
17. ชลิต บมรภาคบังบ	58	18. ท.ส.น. เจริญชัย เทรคคิง	53
19. รง. ทอผ้า ยี่ดงกลาง	52	20. ทจก. บางกอก นิตติ้งอุตสาหกรรม	52
21. วิสาด ศรีประจิดทรัพย์	52	22. ทจก. ไฉมรุ่งการทอ	51
23. บ. เอ เอ็ม อิน เทคทีล เท็กซ์ไทล์ จ.ก.	50	24. บ.อุตสาหกรรมผ้าไหมไทย จ.ก.	50
25. บ.ไทยอเมริกัน เท็กซ์ไทล์ จ.ก.	50	26. ชาตวุฒิ โพธิ์รัตนังกร	50
27. รง. บางกอกการทอ	45	28. ทจก. ปรากฏ เท็กซ์ไทล์ นิตติ้ง	39
29. ทจก. บวนรมย์ เอง	39	30. รง. ทอผ้า ยี่ดงวิบูล	39
31. บ.ไทยทวีลอค จ.ก.	31	32. บ.สยามโพลิ เท็กซ์ไทล์ อุตสาหกรรม จ.ก.	30
33. สมม กอดรังษิ์	30	34. ทจก. กอนติ เนลต์ นิตติ้ง	30
35. รง. ทงรับทอผ้า ยี่ด	29	36. อุน เนียนทอง แชนน	25
37. รง. เสือขี้ดบสง เจริญไทย	20	38. บอดบิง เอื้อวิวัฒน์สกล	20
39. บ. เทรค เกษมพวงมา จ.ก.	20	40. บ.ไทยไทเร เท็กซ์ไทล์ นิตติ้ง จ.ก.	20
41. บ.สาทรการทอ จ.ก.	20	42. บ.บรรพตวงศาเน โปการทอ จ.ก.	19

ตารางที่ 48 (ต่อ)

โรงงาน	จำนวน เครื่องจักร	โรงงาน	จำนวน เครื่องจักร
43. บ. สหไทยอิน เทคstil ไบเบอร์ จก.	19	44. รง. ไทยทรงกล้าการทอ	18
45. บัญชา ตั้งวรรัตน์	18	46. บ. เชนเทรล็ดการ์ เมนท์ จก.	18
47. หจก. นิลไทยรัตนาคารทอ	17	48. หจก. เรือนทีรับ	15
49. บ. เปรนชัยนิคคิง	15	50. รง. นาดง	14
51. ประวิทย์ สุทธิมงคลพาณิชย์	14	52. มหาวิทยาลัยนิตคิง จก.	12
53. วิสุทธิ พิสุทธิพันธ์	12	54. บ. ไทยวารันนิตคิง จก.	12
55. บ. วินเนอร์ เท็กซ์ไทล์	12	56. รง. เสือมีคาน้ำเคียง	12
57. หจก. คิม เองการทอ	12	58. บ. รุกสาทรรมทอมาไทย จก.	11
59. รง. ไทศาลการทอ	11	60. หจก. ชิน เคียงการยอทอ	11
61. รง. เองไถการทอ	11	62. รง. ชนโด	11
63. รง. มหาวิทยาลัย	11	64. หจก. ไทยรัตนนิคคิง	10
65. กิ่งแก้ว บุคชินสุข	10	66. คุณ วงษ์ภาณุชนกุล	8
67. หจก. สิว เอง เชียง	7	68. หจก. สหภาพ เบียมลุตสาทรรม	7
69. บ. เรนโบวันนิตคิง จก.	7	70. รง. ทอ เสือยี่ดัวเกี	6
71. รง. เสือยี่ดัวเกีของการทอ	6	72. บ. ยูเนี่ยน เท็กซ์ไทล์ จำกัด	6
73. รง. นานีกลิตส์ออลิม	6	74. รง. กรง เพชรวานทอง	6
75. รง. ไท เชียง	4	76. ประเสริฐ วรรณสารสมบัติ	3
77. หสน. บกลดอิน เคียพาณิชย์		ยกกรวม 77 โรงงาน	2,869

ปี	โรงงาน	จำนวนเครื่องจักร
2514	มี 42 โรงงาน	1,460
2515	พวก 42 โรงงานเดิม	1,460
	พวก 42 โรงงานเดิม เพิ่มเดิมเครื่องจักร	205
	โรงงานใหม่ 35 โรง ติดตั้งเครื่องจักร	1,204
	รวมเครื่องจักรในปี 2515	2,869

ตารางที่ 49

ปริมาณการบริโภค การนำเข้าและปริมาณการโฆษณาฝ่ายดัก ปี 2508 - 2515

1,000 กิโลกรัม

	2508	2509	2510	2511	2512	2513	2514	2515
ปริมาณการบริโภค ฝ่ายดัก	2916.4	2932.7	2867.0	2845.6	3488.6	3234.0	3270.8	5195.0
ปริมาณการนำเข้า	-	1.4	-	.9	1.0	15.5	16.7	53.5
ปริมาณการใช้ใน ประเทศ	2916.4	2934.1	2867.0	2846.5	3489.1	3049.5	3287.5	5248.5

หมายเหตุ : ไม่รวมเพื่อมาสำเนา

ที่มา : สหภาพอุตสาหกรรมสิ่งทอแห่งประเทศไทย

การคาดคะเนการโฆษณาฝ่ายดัก

จากสถิติการโฆษณาฝ่ายดักในอดีตที่ผ่านมา อาจนำมาใช้คาดคะเน
 พหุการโฆษณาฝ่ายดักในอนาคตต่อไปได้ โดยวิธี Least Square Straight Line
 Method ในที่นี้จะใช้ตัวเลขในปีที่ผ่านมา 7 ปีด้วยกันคือ ตั้งแต่ปี 2509 ถึง 2515
 โดยในปี 2512 เป็นปีฐาน จะดูว่าค่าของพหุการโฆษณาฝ่ายดักในอนาคตโดยตามตารางที่ 50

จาก Trend การโฆษณาฝ่ายดักปี 2509-2515 ที่กำหนดไว้จากตาราง
 ที่ 50 อาจนำมาพิจารณาระยะของการโฆษณาฝ่ายดักที่เพิ่มขึ้นแต่ละปี ตามตารางที่ 51

ตารางที่ 50

วิธีการหาสมการเส้นตรงในอนุกรม

โดยวิธี Least Square Straight Line Method

	X	Y	XY	X ²	
2509	- 3	2,934.1	- 8,802.3	9	<u>Formula Y = a+bX</u>
2510	- 2	2,867.0	- 5,734.0	4	I. $\Sigma(Y) = Na + b \Sigma(X)$
2511	- 1	2,846.5	- 2,846.5	1	II. $\Sigma(XY) = a \Sigma(X) + b \Sigma(X)^2$
2512	0	3,439.7	0	0	(Short method : Even Nos. of years)
2513	1	3,049.5	3,049.5	1	I. $\Sigma(Y) = Na$
2514	2	3,287.5	6,575.0	4	II. $\Sigma(XY) = b \Sigma(X)^2$
2515	3	4,248.5	12,745.5	9	I. $22,722.8 = 7a$
$\Sigma X = 0$		$\Sigma XY = 4,987.2$		28	$a = 3,246.1$
		$\Sigma Y = 22,722.8$			II. $4,987.2 = 28b$
					$b = 178.1$
					$Y = 3,246 + 178 X$
2509	-3	2,712			
2510	-2	2,890			
2511	-1	3,068			
2512	0	3,246			
2513	1	3,424			
2514	2	3,602			
2515	3	3,780			
2516	4	3,958			
2517	5	4,136			
2518	6	4,314			
2519	7	4,492			
2520	8	4,670			

ตารางที่ 51

การหาส่วนร้อยละของการใช้ยาฆ่าแมลงที่เพิ่มขึ้น

ปี	การใช้ยาฆ่าแมลง	% ที่เพิ่มขึ้น
2509	2712	-
2510	2890	6.56
2511	3068	6.16
2512	3246	5.80
2513	3424	5.48
2514	3602	5.19
2515	3780	4.94

เฉลี่ย
5.7%

ตัว เลขการหารค่าเฉลี่ยการใช้ยาฆ่าแมลงที่เพิ่มขึ้น เป็นตัว เลขแสดง การใช้ยาฆ่าแมลงที่เพิ่มขึ้น เป็น เวลานี้ ตัว เลขที่แท้จริงอาจจะสูงหรือต่ำกว่านี้ไปบางตามโครงสร้างของตลาดที่เปลี่ยนแปลงไป อย่างไรก็ตามตัวเลขจากการคาดคะเน จะทำให้ทราบถึงแนวโน้มการใช้ยาฆ่าแมลงในระยะเวลาข้างหน้า เพื่อนำมาใช้ เป็นแนวทางในการวางแผนการปฏิบัติในภาคนี้ หรือตลอดทั้งความต้องการของตลาดภายในและภายนอกประเทศ ไม่นับถึงที่มาหรือขอบเขตไปจาก ค่าเฉลี่ยนี้มากนัก

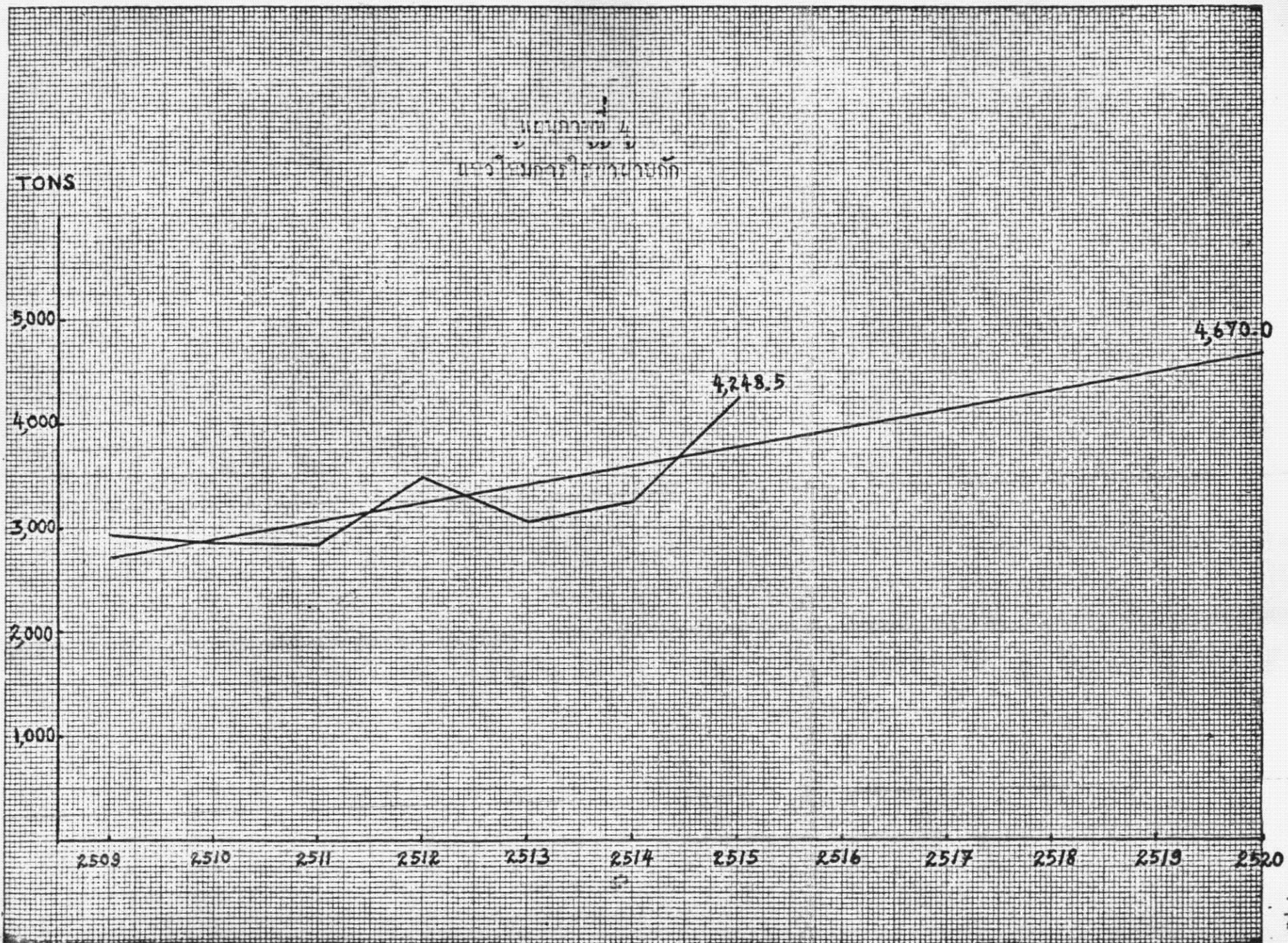
Trend ภาพที่ 4
แนวโน้มการใช้ยาฆ่าแมลงในภาคและการใช้ยาฆ่าแมลงในภาคตามองประกอบไว้ในแผนภาพที่ 4

ภาวะการกลาดของยาฆ่า

ภาวะการกลาดของยาฆ่าในปี 2515 ในเขตพื้นที่ภาคอีสานทางฝั่งกลางใจ เป็นปีที่ต่ำที่สุดของภาคทั้งหมด ทั้งนี้เนื่องมาจากภาวะเศรษฐกิจที่ฝืดเคืองในเขตภาคนี้ มีการส่งเสริมศึกษาในวัยประถมศึกษา ชาวนาสามารถขายข้าวเปลือกได้ในราคาถูก ทำให้ราคาซื้อเมล็ดพันธุ์ลดลง เป็นพิเศษ อย่างไรก็ตามขณะนี้ ราคาหัวถั่วลิสง

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

TONS

ฝ่าย สีย่อม วัตถุประสงค์ และอุปกรรต่าง ๆ จากต่างประเทศก็ราคาสูงขึ้นตามลำดับ เป็นผลให้ราคากายฝ่ายและผ่ายสงตามขึ้นไปด้วย เมื่อราคากายฝ่ายและผ่ายฝ่าย มีการเคลื่อนไหวและมีแนวโน้มที่จะสูงขึ้นไปอีก จึงทำให้คนบริโภคکنตกใจ แยกกันซื้อสินค้า เพราะเกรงว่าราคาในอนาคตจะสูงขึ้นไปอีกเรื่อย ๆ เป็นเหตุให้การคานาฝ่ายในช่วงนี้อยู่ในระยะที่งายขายลดลง

สำหรับการค้ากับต่างประเทศในปี 2515 ใกล้เคียง เป็นที่น่าพอใจมาก สามารถส่งผ่ายออกไปขายได้ถึง 36.5 ล้านตารางหลา คิดเป็นมูลค่า 143.3 ล้านบาท ในขณะที่ปี 2513 และ 2514 ขายผ่ายฝ่ายคิดเป็นมูลค่าได้เพียง 21.2 และ 59.8 ล้านบาทตามลำดับ ทั้งนี้เนื่องจากผลของการติดต่อหาตลาดต่างประเทศในปีที่ผ่านมา และจากความช่วยเหลือของรัฐบาลและมีการตั้งอนุกรรมการส่งเสริมอุตสาหกรรมสิ่งทอ อันประกอบด้วยตัวแทนของรัฐบาลและตัวแทนของเอกชน เพื่อกวควบคุมการผลิตและการจำหน่ายทั้งในประเทศและต่างประเทศ ในวันที่ 3 กันยายน 2514 รัฐบาลได้ประกาศมาตรการช่วยเหลือในการส่งออก ให้มีการลดอากรขาเข้าแก่ของที่นำเข้ามาผลิตทำเพื่อประกอบการส่งออกโดยเก็บอากรขาเข้าเพียง 1 ใน 10 และในวันที่ 27 ธันวาคม 2514 รัฐบาลได้ประกาศคืนภาษีแ่งต่าง ๆ ที่อยู่ในคณทนเพื่อการส่งออกให้ จากผลที่กล่าวมาทั้งหมดนี้ ทำให้ผ่ายฝ่ายไทยสามารถส่งออกไปจำหน่ายในต่างประเทศคิดเป็นมูลค่าถึง 140.4 ล้านบาท นับว่ามากที่สุดเมื่อเทียบกับทุกปีที่ผ่านมา ตามตารางที่ 52 จะแสดงสถิติปริมาณและมูลค่าผ่ายฝ่ายส่งออกระหว่างปี 2504-2515 และตามตารางที่ 53 จะแสดงปริมาณและมูลค่าผ่ายฝ่ายส่งออกแยกตามประเทศที่ซื้อ ในปี 2513 - 2515

จากสถิติปริมาณและมูลค่าผ่ายฝ่ายส่งออกแยกตามประเทศหรือตามตารางที่ 53 จะเห็นได้ว่า ประเทศในเอเชียที่ซื้อผ่ายฝ่ายเพิ่มมากขึ้นจากปีที่ผ่านมา ได้แก่ ญี่ปุ่น อินโดนีเซีย ฮองกง มาเลเซีย ส่วนประเทศที่หันมาซื้อผ่ายฝ่ายจากไทยครั้งแรก เป็นจำนวนมากพอสมควรได้แก่ เนเธอร์แลนด์ และโมแซมบิก สำหรับสหรัฐอเมริกาสั่งซื้อผ่ายฝ่ายมากที่สุดคือ 153,090,000 ตารางหลา คิดเป็นมูลค่า 54.5 ล้านบาท

ตารางที่ 52

สถิติปริมาณและมูลค่าการนำเข้าของปี 2504-2515

ปี	ปริมาณ (ตารางทอน)	มูลค่า (บาท)
2504	589,480	1,207,940
2505	368,710	2,128,172
2506	150,170	363,317
2507	115,600	1,601,668
2508	48,700	1,009,517
2509	243,800	2,319,838
2510	1,371,550	7,274,716
2511	6,897,425	23,619,550
2512	8,297,110	24,847,423
2513	3,462,090	21,129,177
2514	15,875,940	59,807,895
2515	36,495,910	143,257,576

ที่มา : สภากรมอุตสาหกรรมสิงคโปร์

ตารางที่ 53

ปริมาณและมูลค่ามาค้าส่งออกแยกตามประเทศหรือดินแดน

(ปริมาณ - รอยตารางทอ, มูลค่า - ล้านบาท)

รายชื่อประเทศ	2513		2514		2515	
	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า
ฮ่องกง	768	1.1	14,021	4.9	32,012	12.0
มาเลเซีย	64	0.09	เล็กน้อย	0.01	5,930	1.3
สิงคโปร์	10,506	10.8	7,158	3.8	3,756	4.4
กัมพูชา	-	-	59	0.04	156	0.3
ลาว	1,113	1.0	647	0.2	1,176	1.0
พม่า	687	0.2	512	0.1	419	0.1
สาธารณรัฐอินโดนีเซีย	46	0.07	71	0.04	7,268	2.3
ญี่ปุ่น	281	0.6	4,132	1.9	130,113	49.7
เลบานอน	5	0.01	เล็กน้อย	0.01	-	-
เปอร์เซียกัอล์ฟ เรมี เคนนี	-	-	เล็กน้อย	0.01	-	-
เคนยา	73	0.02	38	0.1	18	0.03
เยอรมันตะวันตก	42	0.09	24	0.03	5,769	2.2
ฝรั่งเศส	7	0.02	เล็กน้อย	0.02	-	-
อิตาลี	10	0.01	79	0.03	690	0.2
นอร์เวย์	-	-	เล็กน้อย	0.01	5	0.02
สวีเดน	77	0.1	27	0.09	26	0.03
สหราชอาณาจักร	9	0.01	479	0.4	772	0.9
แคนาดา	-	-	14	0.03	6,457	3.6
สหรัฐอเมริกา	220	0.3	100,141	37.0	153,090	54.5
เยอรมันตะวันออก	-	-	เล็กน้อย	0.03	62	0.03

ตารางที่ 53 (ก)

รายชื่อประเทศ	2513		2514		2515	
	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า
ดิน เคียตตะวันตกของอังกฤษ	—	—	16	0.03	61	0.09
กัมพูชา	11	0.03	155	0.05	49	0.1
ออสเตรเลีย	193	0.3	563	0.5	1,029	1.1
หมู่เกาะคาโรไลน์	—	—	เล็กน้อย	0.01	—	—
กวม	—	—	39	0.1	19	0.03
นิวซีแลนด์	21	0.04	136	0.1	92	0.1
เนเธอร์แลนด์	32	0.06	—	—	5,919	2.0
สวีเดน	22	0.07	—	—	992	0.5
ไลชเตนชไตน์	30	0.09	—	—	17	0.0
โมนาโก	—	—	—	—	5,537	2.7
โคลอมเบีย	—	—	—	—	538	0.4
หมู่เกาะเวรจิน	—	—	—	—	19	0.0
แอฟริกาของอังกฤษที่มีอิสระไว้ด้วยกัน	—	—	—	—	39	0.0
อื่น ๆ	102	0.4	3	3.2	913	0.6
รวม	14,319	14.6	128,314	52.7	362,944	140.1

ที่มา : กรมศุลกากร
ปี 2515 - ค่าเฉลี่ยเบื้องต้น

สำหรับการค้าของปริมาณนำสินค้าสิ่งทอมาค้าขายไทย เขาสหรัฐอเมริกา ทาง
 สหรัฐอเมริกาได้เปิดโอกาสสินค้าสิ่งทอมาค้าขายนำเขาไทย โดยที่รัฐบาลไทยโอนนาม
 ในข้อตกลงกับสหรัฐอเมริกา เดิมว่าการกำหนดปริมาณนำเขาของสินค้ามาค้าขายไทย เขา
 สหรัฐอเมริกา ซึ่งกระทำกันเมื่อวันที่ 16 มีนาคม 2516 สาระสำคัญในข้อตกลง กัด
 ประเทศไทยได้สิทธิในโอกาสสินค้าประเภทมาค้าขายคือ 15 ล้านตารางหลา เป็นค่าเป็น
 หรือหับ 7.5 ล้านตารางหลา ขณะเป็นเสื่อผ้าสำเร็จรูป 7.5 ล้านตารางหลา โดยให้
 เพิ่มอีกปีละ 5% และมีการตกลงกันในรายละเอียดแยกเป็นสินค้า 26 ประเภท โดย
 เล็กเฉพาะสินค้าประเภทไทยชนิดใด ซึ่งทั้งนี้ทางรัฐบาลไทยจะคงออกใบรับรองถิ่น
 กำเนิดสินค้ากำกับไปทุกราย ทางรัฐบาลสหรัฐอเมริกาจึงจะอนุญาตให้นำสินค้าเขาได้
 จากโควตา จะทำให้ไทยสามารถขายสินค้าดังกล่าวไปยังสหรัฐอเมริกาได้ในปีแรก 100
 ล้านบาท และยังได้เพิ่มอีกปีละ 5% โดยคิดต้นทุนเรื่องไป สักตามกำหนดค่า 5 ไร่ ในปี
 สุกขายแห่งเดียว หากโควตาสินค้าประเภทสิ่งทอดังกล่าวเฉพาะที่ส่งไปสหรัฐอเมริกา เพียง
 ตลาดเดียว จะมีจำนวนประมาณ 18.2 ล้านตารางหลา คิดเป็นมูลค่าประมาณ 140 ล้านบาท
 ตามตารางที่ 54 จะแสดงสถิติปริมาณและมูลค่ามาค้าขายบางประเภทที่ส่งออกไปตลาดสหรัฐ-
 อเมริกา ในระหว่าง เดือน เมษายน ถึง เดือน ธันวาคม 2515

สำหรับประเทศญี่ปุ่นได้ส่งมาค้าขายในปี 2515 เขาเป็นจำนวนมากกว่าปีก่อน ๆ
 เพราะความรุ่งโรจน์ในประเทศสูงขึ้น ญี่ปุ่นพบว่าการส่งมาค้าขายจากต่างประเทศเขามา เช่น จาก
 เกาหลี หรือไต้หวันนั้นถูกกว่ายัดเอง ในระยะ 2 ปีนี้ ญี่ปุ่นได้หันมาซื้อผ้าจากไทยไปใช้
 น้อย มาค้าขายของไทยทยอยมารักษากองเขาและระดับราคาให้พอสมควรแล้ว การส่งมาค้าขาย
 ออกไปประเทศอื่นจะมีปริมาณเพิ่มขึ้นอย่างแน่นอน มาค้าขายที่ญี่ปุ่นส่งเขาไปสวมให้เขาจะอยู่
 ในลักษณะจำกัดแทบทั้งสิ้น เพื่อนำไปขายดีและสง เป็นสินค้าออกของญี่ปุ่นออกไปอีกที (มากกว่า
 50%) ดังจะดูสถิติส่งจากมาค้าขายกับในปี 2514-2515 ได้ตามตารางที่ 55

สำหรับยุโรป ประชาคมเศรษฐกิจยุโรปหรือตลาดรวม ได้ตกลงยกเว้นภาษี
 เขาเขาภายในระบบการให้สิทธิพิเศษเป็นการทั่วไป (Generalised System of
 Preference) แต่ประเทศไทย สำหรับสิ่งทอมาค้าขายชนิดกึ่งพิเศษของ เดิมจาก

ตารางที่ 54

ผ้าฝ้ายบางประเภทส่งออกไปตลาดสหรัฐ ระหว่าง เมษายน - ธันวาคม 2515

ประเภท	ปริมาณส่งออก ตารางทอน	มูลค่า เหรียญสหรัฐ	ราคาเฉลี่ยส่งออก	
			เหรียญสหรัฐ ตารางทอน	บาท ตารางทอน
แคทิม (รายการ 9/10)	1,436,438	252,726	0.23	4.78
แคปอปลิน (รายการ 15/16)	531,239	129,369	-	
ชนิดยาวมีงาไม่ปลอกขด			0.26-0.27	5.41-5.62
ชนิดสั้นมีหลาย			1.00-1.50	20.80-31.20
ผ้าขาวบางด้วยวิธีธรรมดา สำหรับนำไปผลิตหลาย (รายการ 18/19)	1,967,735	288,219	0.182-0.25	3.79-5.20

หมายเหตุ : ยี่ห้อที่มีส่วนในของออกในเงื่อนไข.ย. - ก.ค. 15 เพราะได้รับ
อนุญาต เป็นกรณีพิเศษมาจากสหรัฐอเมริกา

ผาดายสอง (รายการ 22/23)	565,155	141,863		
ผาดายสองธรรมดา			0.41	8.53
ผายี่			0.295	6.14
ผ้าใบกระดุมที่ไม่โครเชต์ ไวต์ (26/27)	652,855	188,788		
ผ้าใบ (652,226)			0.305-0.935	6.34-19.45

หมายเหตุ : 1 เหรียญสหรัฐ - 20.80 บาท

ที่มา : กระทรวงพาณิชย์

ตารางที่ 55

สถิติผลผลิตฝ้ายดิบ (100% Cotton) 2514-2515

ประเทศ	2514	2515
	ทอน	ทอน
สหรัฐอเมริกา	7,537,375	13,492,168
ฮ่องกง	1,548,390	1,335,179
ญี่ปุ่น	244,130	10,946,475
อังกฤษ	40,602	57,200
เยอรมัน	50,000	1,252,495
ออสเตรเลีย	19,388	-
ลาว	14,000	29,956
อินโดนีเซีย	-	400,000
เนเธอร์แลนด์	-	303,060
อิตาลี	-	500,000
แคนาดา	-	1,709,359
รวมทั้งสิ้น	9,454,385	30,025,932

หมายเหตุ : ปี 2514 ราคายกเว้น 9,454,385 ทอน เท่ากับประมาณ 12,290,700 ตร.ต่อตัน
ปี 2515 ราคายกเว้น 30,025,932 ทอน เท่ากับประมาณ 39,033,711,60 "

ที่มา : กรมศุลกากรจนถึงพล.ไทย

ประเทศไทย โดยทำความตกลงกันในรูปหนังสือแลกเปลี่ยน ณ กรุงบรัสเซล เมื่อวันที่ 27 ธันวาคม 2515 ระหว่าง คร. สมปอง สุจริตกุล เอกอัครราชทูตประจำเนเธอร์แลนด์ เนเธอร์แลนด์และดick เซมเมอร์ท หัวหนาคณะผู้แทนไทยประจำประชาคม เศรษฐกิจยุโรป ในนามของรัฐบาลกับ คร. ไฮเรน ดิซิคกรมการคาภายนอกในนามของประชาคม เศรษฐกิจยุโรป โดยประชาคมตกลงยกเว้นอากรขา เขาในกรณีพิเศษเกี่ยวกับผ้าฝ้ายและผลิตภัณฑ์ทำนอง เดียวกันที่ผลิตจากประเทศไทยภายในปริมาณและเงื่อนไขที่กำหนดในระบบการให้สิทธิพิเศษ เป็นการทั่วไปทางศุลกากรของประชาคมแก่ประเทศที่กำลังพัฒนา ทั้งนี้โดยมีผลบังคับตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม 2516 เป็นต้นไป

สิทธิพิเศษทางศุลกากรในเรื่องนี้ โดยที่จำกัดเฉพาะแก่ประเทศที่กำลังพัฒนาที่เป็นภาคีความตกลงระยะยาวระหว่างประเทศ เกี่ยวกับผ้าฝ้ายเท่านั้น แต่โดยผลของการเจรจาของคณะผู้แทนไทยประจำประชาคมฯ ซึ่งได้ยื่นบันทึกช่วยจำไว้ถึงชุด 20 ธันวาคม 2515 ประชาคมฯ ได้ตกลงยินยอมขยายสิทธิพิเศษนี้แก่ประเทศไทยด้วย ทั้งนี้ประเทศไทยได้เป็นภาคีความตกลงระยะยาวในเรื่องผ้าฝ้าย เช่น อินเดียน ปากีสถาน และอียิปต์

ความตกลงนี้เป็นความตกลงฉบับที่ 3 ระหว่างรัฐบาลไทยกับประชาคมฯ ความตกลงฉบับแรกลงวันที่ 26 พฤษภาคม 2515 เกี่ยวกับการยกเว้นอากรขา เขาสำหรับผลิตภัณฑ์ประสิษฐ์ด้วยมือจากประเทศไทย ฉบับที่ 2 ลงนามเมื่อวันที่ 9 พฤศจิกายน 2515 ประชาคมฯ ยกเว้นอากรขา เขาสำหรับผ้าฝ้ายและผ้าไหม ซึ่งทอใน ประเทศไทย เครื่องทอด้วยมือ

ความตกลงฉบับที่ 3 นี้รวมถึงผลิตภัณฑ์สิ่งทอด้วยฝ้ายและผลิตภัณฑ์ทำนองเดียวกัน ทั้งที่เครื่องทอด้วยมือและรวมทั้ง เส้นใย ใยฝ้ายและผลิตภัณฑ์สำเร็จรูป เช่น เสื้อคลุม เสื้อกางเกง ถุงเท้ายาวและสั้น ตลอดจนผ้าโพกศีรษะ ผ้าปูที่นอนและเครื่องตกแต่งบ้าน ฯลฯ ทั้งนี้โดยมีใบรับรองจากกระทรวงพาณิชย์ยืนยันว่าเป็นผลิตภัณฑ์ประสิษฐ์ในประเทศไทย

สิทธิพิเศษทางศุลกากรดังกล่าวนี้ จะช่วยให้ประเทศไทยสามารถส่งสิ่งของ
นำเข้าและผลิตภัณฑ์นำเข้าของ เคบวกันเขาไปว่าทนายในประเทศสมาชิกของ ประชาคม
โตเกียว-แปซิฟิก เวียดนาม เรา และของที่มีสิทธิ์รับรองแหล่งกำเนิดสินค้าแบบใดก็ตาม

สำหรับภาวะการศุลกากรนำเข้าของปี 2516 โดยที่เขารู้ใจเห็น เกี่ยวกับการปี
2515 เนื่องจากนอการศุลกากรประเทศรองกร ทรงวางพิมพ์ เช่น การเก็บอัตราสิ่ง
พจนานำเข้าของสหรัฐอเมริกา การให้สิทธิพิเศษทางศุลกากรทางประชาคม เศรษฐกิจ
ยุโรป ทำให้มีการขยายตลาดเพิ่มขึ้นทั้งในเอเชีย ยุโรป และอเมริกา มีการส่งผ่านออก
ไปจำหน่ายยังต่างประเทศ เป็นจำนวนมากตลอดทั้งปี ถึงจะสถิติปริมาณและมูลค่านำเข้า
นำเข้าและส่งออกในปี 2516 โดยตามตารางที่ 56

ตารางที่ 56

สถิติปริมาณและมูลค่านำเข้าและส่งออกปี 2516

	ตารางมูลค่า	บาท
นำเข้า	44,545,420	243,050,577
ส่งออก	68,393,420	405,680,171

ที่มา : สำนักผลผลิตทางการเกษตรของไทย

จากสถิติปริมาณและมูลค่านำเข้าและส่งออกตามตารางที่ 56 จะเห็นได้ว่า
ปริมาณการส่งออกในปี 2516 มากกว่าปี 2515 ประมาณเกือบ 2 เท่า คือปริมาณการ
ส่งออกของนำเข้าปี 2515 เท่ากับ 36,294,400 ตารางเมตร แต่ของปี 2516 ส่งออก
ถึง 68,393,420 ตารางเมตร นับเป็นที่ส่งออกโดยมากที่สุดในทุกปีที่ผ่านมา โดยมีมูลค่า
ถึง 405 ล้านบาท ส่วนเงินตราในประเทศไทยได้เป็นจำนวนไม่หยุดยั้ง

ปัจจุบันโรงงานทอผ้าฝ้ายขนาดใหญ่หลายแห่งในประเทศไทยมีอยู่ 15
 โรงงานด้วยกัน การผลิตผ้าฝ้ายจะผลิตออกมาตามลวดลายที่นิยม และทาง
 สหกรณ์ฯ จะพิจารณาว่าทำการตรวจสอบคุณภาพของผ้าฝ้ายในระหว่างโรงงานที่
 สหกรณ์ฯ ของสหกรณ์ฯ เพื่อให้คุณภาพของผ้าฝ้ายดังกล่าวอยู่ในระดับมาตรฐานโลก ซึ่งจะถูก
 รายชื่อโรงงานขนาดใหญ่ที่ส่งผ้าฝ้ายออกไปจำหน่ายยังตลาดต่างประเทศในตารางที่

57

ตารางที่ 57

รายชื่อโรงงานขนาดใหญ่ที่ส่งผ้าฝ้ายไปจำหน่ายตลาดต่างประเทศ

1. Cotton Fabric (Sheeting, Poplin, Shirting & Print Cloth)
 1. The Thai Weaving & Knitting Factory Ltd.
 2. Thai Yazaki - Mahaguna Textile Co., Ltd.
 3. Thai Industries Development Co., Ltd.
 4. Erawan Textile Co., Ltd.
2. Cotton Fabric (Twill & Bateen)
 1. Lachytex (Thailand) Ltd.
 2. The Thai Durable Textile Co., Ltd.
3. Cotton Fabric (Duck & Non Duck)
 1. The Bangkok Weaving Mills Ltd.
 2. Lachytex (Thailand) Ltd.

ราคาผาผาย

แนวทางการผลิตผาผายจะมาก เงินความตกลงการใช้ในประเทศก็ตาม แต่
 ราคาผาผายในระยะนี้ 2516 ก็ไม่ลดลง เคย ทั้งนี้เนื่องจากสาเหตุการผลิตผา
 ในประเทศเสียหาย ผายในตลาดโลกราคาแพงขึ้น ทำให้ต้นทุนค่าขาย และเมื่อประเทศ
 ผลิตบางประเทศลดปริมาณการผลิตผาบางชนิดลง จึงมีการสั่งซื้อจากประเทศไทยเพิ่มขึ้น
 ทำให้มีการส่งออกของสินค้าผาผายสูงขึ้น และยังขาดบางรายฉวยโอกาสขึ้นราคาและ
 มีการกักตุนสินค้ามา เพื่อเก็งกำไร เพื่อยังไม่ขึ้นราคาผาสูงเกินไปจนเป็นที่เดือดร้อน
 แก่ประชาชน คณะกรรมการกลางป้องกันการค้ากำไรเกินควร จึงประกาศควบคุมกำหนด
 ราคาขายปลีกสูงสุดของผาชนิดต่าง ๆ เมื่อวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2516 ถึงจะราคาผาที่
 ควบคุมไป ตามตารางที่ 58

อนึ่ง เพื่อรักษาราคาจำหน่ายผาผายให้ยุติในระดับปกติต่อไป เมื่อวันที่ 14

พฤษภาคม 2516 คณะกรรมการกลางป้องกันการค้ากำไรเกินควรจึงได้กำหนดราคาขาย
 ปลีกสูงสุดของผาผายชนิดต่าง ๆ นี้ เป็นตัวหลักที่ใช้ในการซื้อขาย เพื่อป้องกัน
 ไม่ให้ราคาผาผายสูงเกินไปจนเดือดร้อน และเพื่อให้สอดคล้องกับการกำหนดราคาขายปลีก
 สูงสุดของผาผายชนิดต่าง ๆ คณะกรรมการฯ จึงได้แก้ไขประกาศ ฉบับที่ 57 ลงวันที่
 22 กุมภาพันธ์ 2516 โดยยกเลิกการควบคุมราคาขายปลีกสูงสุดของผาผาย เป็นลายเส้น
 หรือยารัง หรือหรือพิมพ์ เป็นดอกหรือผาผาย ก็มีเพิ่มปริมาณขายที่คงแจ้งให้สูงขึ้น และกำหนด
 ให้แจ้งปริมาณและสถานที่เก็บตุนทางราชการ เกิดและหนึ่งครั้ง ทั้งนี้เพื่อความสะดวกแก่พอล
 ผา โรงงานทอผา และโรงงานโยคาย

ผลของการควบคุมกำหนดราคาขายปลีกสูงสุดของผา ทำให้ราคาผาตกลง เป็น
 ที่น่าพอใจ แต่ก็มีผลสะท้อนตามมาคือ ทำให้ผลิต พอลาส่ง พอลาปลีก ไปกว่าที่จะทำการ
 ขายสินค้าสิ่งทอ ทั้งนี้ เพราะการควบคุมกำหนดราคาของผา เป็นการบีบบังคับให้โรงงาน
 ทอผาต้องผลิตเพื่อส่งออกไปต่างประเทศทั้งหมด เพราะถ้าขายในประเทศตามราคาควบคุม
 ก็ต้องขาดทุน นอกจากนี้ การที่ทางราชการประกาศควบคุมราคาผา ยังทำให้ชาติโรงงานมี

ตารางที่ 58

ราคาผ้าที่วางขายโดยกระทรวงพาณิชย์ เมื่อวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2516

	๒ ๒ เส้น/ตร.นิ้ว	๒ ๒ ท.กว้าง	ราคาขายส่ง บาท/เมตร	ราคาขายปลีก บาท/เมตร
1. ผ้าฝ้ายผสมใยเทียม	190	36"	14.-	15.-
2. " "	208	36"	15.-	16.-
3. " " ชนิดดี	190	36"	16.50	17.50
4. " " "	208	36"	17.75	18.75
5. ผ้าไหมสีโกลด์เตอร์แซม เรยอง	-	56"	39.-	41.-
6. ผ้าฝ้ายดิบ (10-12 ปลอก) (ยาวพิเศษใยต่ำกว่า 40 ท.)	-	36"	240.-/พับ	7.-
7. ผ้าฝ้ายดิบ (10-12 ปลอก) (ยาวพิเศษใยต่ำกว่า 40 ท.)	-	36"	210.-/พับ	6.-
8. ผ้าฝ้ายขาว (6 กีบ) (ยาวใยต่ำกว่าพิเศษ 40 ท.)	-	42"	280.-/พับ	9.-
9. ผ้าฝ้ายขาว (5 กีบ) (ยาวพิเศษใยต่ำกว่า 42 ท.)	-	36"	275.-/พับ	8.-
10. ผ้าฝ้ายผ้าหรือสีอื่น ๆ (ยาวพิเศษใยต่ำกว่า 40 ท.)	-	36"	280.-/พับ	9.-
11. ผ้าปอปลิวขาว (ยาวใยต่ำกว่า 30 ท.)	150	39"	150.-/พับ	6.-
12. ผ้าปอปลิวขาว (ยาวพิเศษใยต่ำกว่า 30 ท.)	160	39"	130.-/พับ	7.-
13. ผ้าปอปลิวขาว (ยาวพิเศษใยต่ำกว่า 30 ท.)	170	39"	200.-/พับ	8.-

ที่มา : จากเอกสารรายงานสถานการณ์สิ่งทอในประเทศโดยของบรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรม
แห่งประเทศไทย

อยุ่ขายไม่ออก เพราะเมื่อค่าตัวราคาต่ำจะลดลงอีก จึงไม่ซื้อในขณะนั้น แต่จะรอไป
จนราคาต่ำลงลง ทำให้โรงงานทอผ้าขนาดเล็กหลายโรงงานต้องหยุดดำเนินการ กอ
ให้เกิดความเดือดร้อนแก่แรงงานในโรงงานเหล่านั้น

ผลสะท้อนอีกประการหนึ่ง คือการออกมาตรการควบคุมราคาผ้าทอชนิด มีมด
กระทบกระเทือนต่อการส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศ โดยเฉพาะตลาดญี่ปุ่น ซึ่งรับซื้อผ้า
จากไทยเป็นจำนวนมาก หลังจากการประกาศควบคุมราคาแล้ว พอเวลาที่ไปช่วยโอกาส
ใช้ประกาศดังกล่าว เป็นเครื่องบีบบังคับการลดราคามือผ้า โดยอ้างระดับราคาที่กระทรวง
พาณิชย์กำหนดไว้ ทำให้พ่อค้าได้รับความเดือดร้อน จนไม่สามารถส่งออกไปจำหน่ายได้

เมื่อเหตุการณ์เป็นดังกล่าวนี้นี้ สมาคมอุตสาหกรรมสิ่งทอไทย จึงเสนอให้มีการ
เปลี่ยนแปลงราคากววมเยื่อใหม่ สำหรับผ้าที่จะให้มีการ เปลี่ยนแปลงราคาสิ่งทอ
เป็นผ้าที่สำหรับตัดเสื้อ ราคากววมเมตรละ 15 บาท ซอซันเป็นเมตรละ 20 บาท
ก๊อซันรอยละ 20 และผ้าสำหรับตัดกางเกงราคากววมเมตรละ 41 บาท ซอซันเป็น
เมตรละ 50 บาท ก๊อซันรอยละ 25

ตามตารางที่ 59 จะแสดงราคาขายปลีกของสินค้าบางชนิดในตลาดกรุง เทพฯ
ตั้งแต่เดือนมีนาคมถึงพฤศจิกายน 2516 จะเห็นว่ราคามีแนวโน้มสูงขึ้นเรื่อย ๆ ตั้งแต่ต้น
ปีจนถึง เดือนพฤศจิกายน 2516 แต่พอถึง เดือนธันวาคม ราคาก็เริ่มคงตัว ไม่เคลื่อนไหว
ต่อไปอีก และมีที่ท้าวจะลดลงในเกือบต่อไป ดังนั้น เมื่อวันที่ 7 ธันวาคม 2516 คณะ
กรรมการกลางป้องกันการค้ากำไรเกินควร จึงได้ออกประกาศฉบับที่ 71 ยกเลิกการ
ควบคุมและกำหนดราคาผ้าสิ่งทอ

เนื่องจากคณะกรรมการกลางป้องกันการค้ากำไรเกินควร เห็นว่า ขณะนี้
ราคามีขึ้นขึ้นต่าง ๆ อยู่ในระดับปกติแล้ว จึงสมควรยกเลิกการควบคุมและกำหนดราคา
สูงสุดของผ้าในเขตกรุง เทพมหานคร

ตารางที่ 59

ราคาขายปลีกสินค้าบางชนิดในตลาดกรุงเทพฯ
ตั้งแต่เดือนพฤษภาคม - พฤศจิกายน 2516

	พ.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.
น้ำตาลหัว (ตัน)	27	26	26	26	27.60	28	28	28	28.40
น้ำตาลผสมใยเพียงสีขาว 190/1 ตร.นิ้ว (เมตร)	15	15	15	15	15	15	15	15	16
น้ำตาลผสมใยเพียงสีขาว 208/1 ตร.นิ้ว (เมตร)	16	16	16	16	16	16	16	16	17
น้ำตาลผสมใยของ (หนา) (เมตร)	55	55	55	55	-	-	-	-	-
น้ำตาลดิบ (เมตร)	7	7	7	-	7	7	7.75	9.50	10.6
น้ำตาลดิบไม่เกิน 10 ปอนด์ (เมตร)	6	6	6	7	6	6	5.50	7.50	8.80
น้ำตาล 6 ลิ้ม (เมตร)	-	-	-	6	-	-	-	-	-
น้ำตาล 5 ลิ้ม (เมตร)	8	8	8	8	8	10	10	10	9.8
น้ำตาลดำ (เมตร)	8	8	-	8	-	12	-	-	-

ที่มา : กรมเศรษฐกิจการพาณิชย์ กระทรวงพาณิชย์

ฉะนั้น ถ้าเทียบอำนาจความในมาตรา 5 และมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติ
ป้องกันการค้ากำไรเกินควร พ.ศ. 2490 จึงในหลักเล็กประเภทคณะกรรมการกลางป้องกัน
การค้ากำไรเกินควร (ฉบับที่ 57) ลงวันที่ 22 กุมภาพันธ์ 2516 และ (ฉบับที่ 58) ลงวันที่
14 มิถุนายน 2516 เรื่องควบคุมและกำหนดราคาสูงสุดของยานยนต์ ซึ่งในฉบับนี้
ตั้งแต่วันที่ 7 ธันวาคม 2516 เป็นต้นไป

อุตสาหกรรมสิ่งทอฝ้ายอื่น ๆ

นอกจากอุตสาหกรรมยาคอ และอุตสาหกรรมยาดัก ซึ่ง เป็นส่วนสำคัญของ
อุตสาหกรรมสิ่งทอฝ้ายแล้ว ยังมีอุตสาหกรรมอื่น ๆ ที่รวมอยู่ในอุตสาหกรรมสิ่งทอฝ้ายอีก
คือ อุตสาหกรรมฟอกย้อมแต่งสำเร็จ อุตสาหกรรมยัดเยื่อยาสีสำเร็จรูป อุตสาหกรรม
ยัดย้อมยาคอ และอุตสาหกรรมยัดย้อมยาดักอื่น ๆ ซึ่งในที่นี้จะแยกแยะ เฉพาะอุตสาหกรรม
ที่สำคัญ ๆ เป็นสิ่ง เปรียบได้ดังนี้ คือ

1. อุตสาหกรรมฟอกย้อมแต่งสำเร็จ
2. อุตสาหกรรมยัดเยื่อยาสีสำเร็จรูป
3. อุตสาหกรรมยัดย้อมยาคอ

1. อุตสาหกรรมฟอกย้อมแต่งสำเร็จ

อุตสาหกรรมฟอกย้อมแต่งสำเร็จ เป็นอุตสาหกรรมที่มีความสัมพันธ์
เนื่องมาจากอุตสาหกรรมฝ้ายและทอผ้า ทั้งนี้ เพราะ ยาสีที่ออกมาจากเครื่องทอและเครื่อง
ถักจะ เป็นยาคอ มีสีเทาอ่อน ซึ่งยาคอ เหล่านี้ทั้งหมดจะต้องนำมาผ่านการฟอกขาว เมอเซ-
ไรส์ บอนดี และเรซิน ตามความต้องการของผู้ใช้ ก่อนส่งออกจำหน่ายในท้องตลาด

การฟอกขาว ยาคอ เมื่อจะนำมาขายก็มี สีเทาอ่อน หรือสีน้ำตาล เป็นเหตุว่า จะต้อง
นำมาผ่านการฟอก เพื่อให้ยาคอมีสีขาวอ่อน

ในปี 2515 มีผ้าดักทั้งหมดที่ผ่านการฟอกย้อม แดงสำเร็จ ประมาณ 7,000 ตัน และมีผ้าทอที่ผ่านการฟอกย้อมแดงสำเร็จ ประมาณ 509,179 ลานตารางทลา แต่ตามสถิติไม้ไผ่แยกใจวา เป็นผ้าฝ้ายทอเทาโค และผ้าฝ้ายดักเทาโค ตามตารางที่ 60 จะแสดงปริมาณผ้าที่ผลิตทั้งหมดซึ่งรวมทั้งผ้าฝ้ายและผ้าใยประดิษฐ์ ที่ถูกนำมาผ่านกรรมวิธีฟอกย้อมแดงสำเร็จ

ตามตารางที่ 60 จะเห็นได้ว่าความต้องการบริการฟอกย้อมแดงสำเร็จ ไคเพิ่มขึ้นทุกปี ทั้งผ้าทอและผ้าดัก จากปี 2510 ถึง 2516 มีผ้าทอที่เข้ารับการฟอกย้อมแดงสำเร็จ ไคเพิ่มขึ้นต่อปีโดยเฉลี่ยเท่ากับ 21.50% และมีผ้าดักที่เข้ารับการฟอกย้อมแดงสำเร็จ เพิ่มขึ้นต่อปีโดยเฉลี่ย เท่ากับ 32.66% ซึ่งจำนวนผ้าที่เข้ารับการฟอกย้อมแดงสำเร็จ จะสูงขึ้นเรื่อย ๆ ตามปริมาณการผลิตผ้าที่เพิ่มขึ้น สำหรับอัตราค่าบริการฟอกย้อมสี และแดงสำเร็จ ของผ้าทอและผ้าดัก จะดูได้จากตารางที่ 61

ในปีต่อไป คาดว่าอัตราค่าบริการจะเปลี่ยนแปลงอีก เนื่องจากราคารัตถุดิบจำพวกสีและเคมี เปลี่ยนแปลงทุกปี บางชนิดราคาสูงขึ้นและบางชนิดราคาลดลง

สำหรับโรงงานดักหรือทอขนาดใหญ่ จะมีโรงงานฟอกย้อม แดงสำเร็จ ควบคู่ไปด้วย เพื่อควบคุมคุณภาพของผ้าและปริมาณการส่งผ้าออกจำหน่ายสู่ตลาดอย่างสม่ำเสมอ แต่โรงงานประเภทนี้มีเพียงไม่กี่โรงงาน เพราะต้องจัดหาช่างฝีมือโดยเฉพาะมาควบคุม และต้องลงทุนมาก ปัจจุบันพออาสาใหญ่ จึงต้องนำผ้าดิบจากโรงงานดักหรือทอ เพื่อนำไปเข้าโรงงานฟอก ย้อม แดงสำเร็จ ตามลักษณะของผ้า และความต้องการของตลาดต่อนั้น จึงจัดจำหน่ายในราคาส่งและราคาลดปลีกต่อไป

สำหรับอุตสาหกรรมพิมพ์ผ้า เป็นอุตสาหกรรมที่ไม่ค่อยใช้ เครื่องจักรที่ทำได้ จึงมีโรงงานขนาดเล็กที่พิมพ์ด้วยมือ เกิดขึ้นมากมาย ซึ่งจะนำผ้าที่ดักแดงแล้วมาพิมพ์สีและลวดลายตามความต้องการ ของตลาด ส่วนโรงงานที่พิมพ์สีและลวดลายด้วย เครื่องจักร มักจะเป็นโรงงานที่ประกอบอยู่ในโรงงานทอขนาดใหญ่ แต่ก็มีเพียงไม่กี่โรงงาน เท่านั้น

ตารางที่ 60

ปริมาณเมล็ดและธาตุทั้งหมดที่นำเข้ามานับรวมวิธีฟอกย้อมสำเร็จ ปี 2510-2516

ปี	เมล็ด		ธาตุ	
	ปริมาณ : ตัน	- %	ปริมาณ : ตันตารางทวา	- %
2510	1,593	-	165.281	-
2511	1,784	+ 12	193.063	+ 12
2512	2,785	+ 56	215.682	+ 23
2513	3,168	+ 14	266.396	+ 65
2514	4,075	+ 29	440.008	+ 16
2515	7,000	+ 72	509.179	+ 1
2516	7,900	+ 13	516.465	+ 12

ที่มา : รายงานวิเคราะห์การค้าของกษัตริย์ งานที่ บริษัทเงินทุนอุตสาหกรรม
แห่งประเทศไทย

ตารางที่ 61

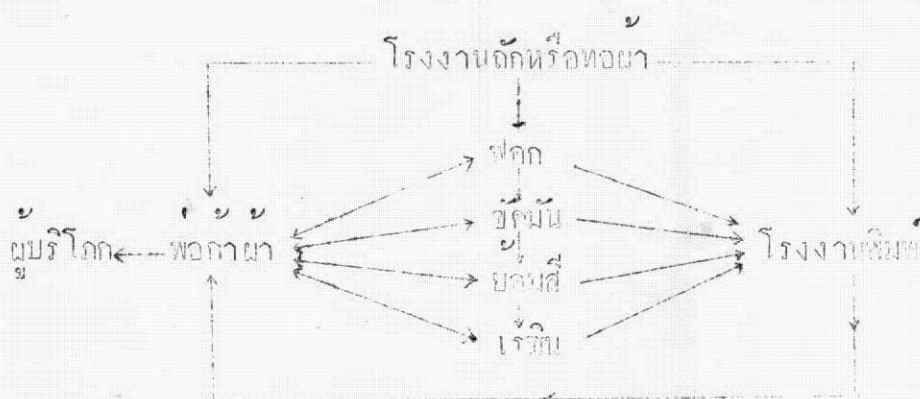
ค่าบริการ ฟอกขาว เมอร์เซโรล โยมนี่ และเรซิน

	ราคาก่อนปี 2516 บาท/ตารางหลา	ราคาในปี 2516 บาท/ตารางหลา
<u>ยาทอ</u>		
ฟอกขาว	0.25 - 0.40	0.60
เมอร์เซโรล	0.60	0.70 - 0.80
โยมนี่	1.00 - 2.00	1.50 - 3.50
เรซิน	1.25	1.25 - 1.50
<u>ยาดัก</u>		
ฟอกขาว เมอร์เซโรล โยมนี่ และ เรซิน	15.00 - 16.00	15.00 - 16.00

ที่มา : รายงานวิเคราะห์การตลาดของอุตสาหกรรม งานดี บริษัท เงินทุนอุตสาหกรรม
แห่งประเทศไทย

เพื่อช่วยอธิบายวิถีทางของภาคนี้ เมื่อถูกผลิตออกจากโรงงานแล้ว จะถูกนำไปเข้ารับการฟอกขาว ซักมัน ยอนสี เรซิน และพิมพ์ ตามความต้องการของตลาดอย่างใด และมีวิธีส่งออกจำหน่ายในต่างประเทศบางอย่างใดในปัจจุบัน อาจดูแผนผังประกอบได้ตามแผนภาพที่ 5

แผนภาพที่ 5
วิถีทางของภาคนี้ เมื่อถูกผลิตออกจากโรงงานจนถึงผู้บริโภค

ปัจจุบันโรงงานฟอกย้อม แดงส่าเร็ว ทั้งฝ่ายและในรัฐมีอยู่ทั้งหมด 41 โรงงาน มีกำลังผลิตทั้งหมด 527.7 ล้านหลา เป็นโรงงานที่ได้รับการส่งเสริมจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน 32 โรงงาน และมีโรงงานขนาดเล็กประมาณ 100 กว่า โรงงานที่ไม่ได้รับการส่งเสริมจากคณะกรรมการลงทุน ตามตารางที่ 62 เป็นรายชื่อโรงงานฟอกย้อม แดงส่าเร็ว ที่มีกำลังผลิตเกิน 1 ล้านหลา โดยเรียงลำดับตามขนาดกำลังผลิต

2. อุตสาหกรรมผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูป

อุตสาหกรรมเสื้อผ้าสำเร็จรูปของไทยกำลังเจริญเติบโตออกไปเรื่อย ๆ ในปี 2516 สามารถนำเงินตราเข้าประเทศไทยเป็นอันดับ 2 ในบรรดาผลิตภัณฑ์ทั้งหมดส่งออกด้วยกับเรื่องจากเขา ในอนาคตคาดว่าผลิตภัณฑ์สิ่งเหล่านี้จะมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อโครงสร้างของสินค้าออกของไทย การมีการรวมมือกันอย่างใกล้ชิดระหว่างผู้ผลิตและรัฐบาลในทุกรูปแบบทางอุตสาหกรรมต่างประเทศ และนำมาตรการต่าง ๆ เข้ามามีใช้ในการพัฒนาส่งเสริมสินค้าออกอย่างจริงจัง

ตารางที่ 62

โรงงานฟลอคย้อม แต่งสำเร็จที่มีกำลังผลิตเกินปีละ 1 ล้านหลา ถึง มิถุนายน 2516

โรงงาน	กำลัง ผลิต	โรงงาน	กำลัง ผลิต
1. บ. ดักกี้ เท็กซ์ (ไทย) จก.	48.0	2. บ. พัฒนาการการย้อม จก.	48.0
3. บ. ไทยเกรียงป็นทอฟลอคย้อม จก.	43.8	4. บ. ไทยทวีกอต จก.	36.0
5. บ. สยามพิมพ์ย้อม จก.	36.0	6. บ. ไทยยารากิมตากฤษ จก.	29.2
7. บ. อุตสาหกรรมสิ่งทอน้ำย จก.	24.0	8. หจก. เพชรเกษม	24.0
9. บ. ไทยไทเร เท็กซ์ โทลมิอัส จก.	21.5	10. บ. แสงหิรัญการทอ จก.	18.5
11. บ. สามัคคีการย้อม จก.	16.5	12. บ. อุตสาหกรรมทอมาชนบุรี จก.	16.1
13. บ. ไทย เท็กซ์ โทลมิอัส จก.	14.0	14. บ. ฟลอคย้อมน้ำย จก.	13.3
15. บ. ปราบปรนตั้งอินดัสตรี จก.	12.0	16. บ. เจริญพงศ์ รามโกนุก	12.0
17. บ. สหไทยกับ เทคทีไฟเบอร์ จก.	10.0	18. บ. ไทยวารปทีตั้ง จก.	9.9
19. หจก. โรงงานบุญช่วย	9.9	20. สุรินทร์ โรจนทวีฤทธิ	9.4
21. บ. ไทยเพ็ญ จก.	6.8	22. บ. อุตสาหกรรมสยามอิน เทคที เท็กซ์ โทล	6.1
23. บ. ฟลอคย้อม (ไทย) จก.	5.9	24. บ. วันเนอร์ เท็กซ์ โทล จก.	5.6
25. บ. นครหลวงกาเนโยการทอ จก.	4.8	26. หจก. นัมปังวิบัส เตรียล จก.	4.2
27. บ. เท เซียอิน เทคที เท็กซ์ โทล จก.	4.0	28. ฉื่อไทแสง	4.0
29. หจก. อิน เคียพาอิตย	3.6	30. หจก. โสรงไทย	3.6
31. บ. ไทยซุตตั้งมิว จก.	3.3	32. หจก. ปราบ เท็กซ์ โทล	3.2
33. หจก. ศรีทองอุตสาหกรรม	3.0	34. บ. สาครการพิมพ์ย้อม จก.	3.0
35. บ. สหไทยการทอ จก.	3.0	36. หจก. สนิไทยการทอ	2.2
37. บ. ผาชนหนูไทย จก.	2.2	38. องค์การทอผา	2.0
39. หจก. นันโกฟลอคย้อม	2.0	40. บุญอิน เกลอริงท์	1.6
41. หจก. ชูพันธ์อุตสาหกรรม	1.6	รวม 41 โรงงาน	527.7

- หมายเหตุ : 1. โรงงานทั้งหมด ฝอยกลมแก่งสำเร็จทั้งผ้ายายและผ้ายาประดิษฐ์
 2. โรงงานทอผ้าขนาดย่อมและขนาดเล็กประมาณ 200 กว่าโรง
 ใช้วิธีฝอยกลมเส้นตาย (Yarn dyed) ควบคุมเอง แล
 จึงเอาไปทอผ้า

ที่มา : สถิติสิ่งทอ ฝ่ายวิชาการ สมาคมอุตสาหกรรมสิ่งทอไทย

โรงงานผลิตเส้นยาสสำเร็จรูป

จากการสำรวจของสมาคมอุตสาหกรรมสิ่งทอไทยในปี 2515 มีโรงงานผลิตเส้นยาสสำเร็จรูปขนาดใหญ่ 34 โรงงาน เป็นโรงงานที่ได้รับการส่งเสริมจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน 17 โรงงาน และอีก 17 โรงงานเป็นโรงงานที่ไม่ได้รับการส่งเสริมจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

ตามตารางที่ 63 จะแสดงรายชื่อและกำลังผลิตใน 1 ปีของโรงงานผลิตเส้นยาสสำเร็จรูป ที่ได้รับการส่งเสริมจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน และตามตารางที่ 64 จะแสดงรายชื่อและกำลังผลิตใน 1 ปีของโรงงานผลิตเส้นยาสสำเร็จรูปที่ไม่ได้รับการส่งเสริมจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน

ตลาดเส้นยาสสำเร็จรูป

ตลาดเส้นยาสสำเร็จรูปของไทยกำลังขยายตัวออกไปอย่างกว้างขวาง ปัจจุบันทางโรงงานสามารถผลิตเส้นยาสได้พอใช้ในประเศ และมีเหลือส่งออกไปจำหน่ายยังต่างประเทศเป็นจำนวนมาก ผลิตภัณ์เส้นยาสสำเร็จรูปของไทยสามารถแข่งขันกับตลาดต่างประเทศได้ เพราะมีราคาถูกกว่าและมีคุณภาพดีเหมือนกัน ทั้งนี้เพราะต้นทุนค่าแรงงานของไทยยังต่ำกว่าของประเทศอื่น ๆ ในเอเชียด้วยกันมาก เช่น ญี่ปุ่น ไต้หวัน และเกาหลี

ตารางที่ 63

โรงงานผลิต เค็ดน้ำแร่รูปไข่ ได้รับการส่งเสริมจากคณะกรรมการ

1,000 ไร่

โรงงาน	กำลังผลิตใน 1 ปี
1. บริษัท ไทยการ เเมท เค็ดฟลอร์ท จก.	6,600
2. บ. เอเชียการ เเมท จก.	4,320
3. บ. ไทยเกรียงป็นทองฟอกคอม จก.	1,200
4. บ. สจ. เสริมไทยวิเน เทคที เท็ดรโ ทซ์ จก.	4,320
5. บ. ไทยเอโร จก.	7,320
6. บ. เทรียนูไทย เท็ดรโ ทซ์อินดัส เทรียด จก.	5,480
7. บ. บริติช-ไทยวิเน เทคที เท็ดรโ ทซ์ จก.	3,480
8. บ. โอเวทรี เรยดอินดัส เทรียด จก.	4,320
9. บ. แสตนคาร์ดการ เเมท จก.	3,600
10. ทจก. สยามดาร์ต	180
11. บ. ไทยแมนอินดัสตรี จก.	1,800
12. บ. รามการ เเมท จก.	480
13. บ. เฉลิมไทยวิเน เทคที เท็ดรโ ทซ์อินดัส เทรียด จก.	4,320
14. อมร รัตนโกวิท	60
15. บ. ไทยแลนด์เวปพารเรด จก.	9,840
16. สุรินทร์ ไรจนฤทธิ์	480
17. ชันจว แซ่จัน	1,800

หมายเหตุ : ทั้ง 17 โรงงาน ได้รับการส่งเสริมจากคณะกรรมการส่งเสริมการส่งออก
ตั้งแต่เริ่มตนจนถึงปลายปี 2515

ที่มา : สถิติจังหวัดไทย ธนาคารอุตสาหกรรมสิงคโปร์

ตารางที่ 64

โรงงานผลิตเส้นด้ายสำเร็จรูปที่ไม่ได้รับการส่งเสริมจากคณะกรรมการ

โรงงาน	กำลังผลิตใน 1 ปี
1. บ. ฮาราทไทยแลนด์ จก.	93
2. หจก. ศุภชน	12
3. รง. เกียรติไทยนิคมตั้ง	280
4. นพทศ. ธารสารสมบัติ	822
5. สุรศักดิ์ อรรถวิ	292
6. บ. สหไทยนิคมตั้ง จก.	200
7. เพอเดเกียรติ สันติเวส	812
8. ขวฉัตร ดวงสิทธิสมบัติ	756
9. ฉวีชัยกนิช แพร้ว	756
10. มนตรีชัย โทวารรถสูตร	94
11. หจก. นาวรณ	28
12. ไทแอมเพบริกส์	24
13. ยอดยิ่ง เวียดนามสกล	378
14. กุณเณียง่าง แพร่น	150
15. บ. อุตสาหกรรมทอผ้าไทย จก.	340
16. บ. ธารพรชัย จก.	360
17. รง. ที เอกฉน	2,260

หมายเหตุ : ทั้ง 17 โรงงานไม่ได้รับการส่งเสริมจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน แต่ได้รับอนุมัติจากกระทรวงอุตสาหกรรมและทุกโรงมีเงินทุนตั้งแต่ 1 ล้านบาทขึ้นไป

ที่มา : สถิติสิ่งทอไทย สมาคมอุตสาหกรรมสิ่งทอไทย

จึง เป็นโอกาสอันดีของผลิตภัณฑ์เสื้อผ้าสำเร็จรูปของไทย ที่สามารถจะขยายออก เขตของ ตลาดในทาง ประเทศออกไปได้ไกล ตามมีการส่งเสริมอุตสาหกรรมประเภทนี้ และทำการ คิดทอหาตลาดในทาง ประเทศอย่างจริงจัง ในการนี้ทางคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ก็นำออกประกาศให้โรงงานผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูป เฉพาะการผลิตโดยวิธีตัดมาขอรับการ ส่งเสริมได้ ทั้งนี้ หมายความว่า การตัดออกมา เป็น เสื้อผ้าสำเร็จรูป โดยโดยตรง และ การตัดออกมา เป็นผืนก่อน แล้วมา เย็บ เป็น เสื้อผ้าสำเร็จรูป ทั้ง 2 วิธี โดยกำหนดระยะเวลาสิ้นสุดของการยื่นคำร้องขอรับการส่งเสริมภายในวันที่ 28 เมษายน 2516

เสื้อผ้าสำเร็จรูปของไทยได้ถูกส่งไปจำหน่ายยังประเทศต่าง ๆ มาเกือบ 10 ปีแล้ว เช่น สิงคโปร์ มาเลเซีย อินโดนีเซีย ออสเตรเลีย อิตาลี ฯลฯ ปัจจุบัน ตลาดของตลาดเสื้อผ้าสำเร็จรูปไทยกำลังขยายออกไปเรื่อย ๆ ทั้งในทวีป อเมริกา ยุโรป และแอฟริกา ในระยะ 2-3 ปีหลังที่ผ่านมา เสื้อผ้าสำเร็จรูปของไทยสามารถนำเงินตรา เข้ามายังประเทศไทยเป็นจำนวนมาก และลงจะกลายเป็นสินค้าออกสำคัญที่นำเงินตราใน ประเทศไทยมากต่อไป

ตามตารางที่ 65 จะแสดงสถิติปริมาณและมูลค่า เสื้อผ้าสำเร็จรูปส่งออก ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2511-2515 และตามตารางที่ 66 จะแสดงปริมาณและมูลค่า เสื้อผ้าสำเร็จรูปนำเข้าและส่งออกของปี 2516

ตามตารางที่ 65 และ 66 เป็นสถิติปริมาณและมูลค่า เสื้อผ้าสำเร็จรูปส่งออก ซึ่งรวมทั้งชายชาย ภายใต้อัตราศุลกากร และผ้าอื่น ๆ สำหรับเสื้อผ้าสำเร็จรูปที่นำเข้ามาชายมี ปริมาณและมูลค่าการส่งออกเพิ่มขึ้นทุกปีเช่นเดียวกัน โดยเฉพาะปี 2516 ซึ่งปริมาณและ มูลค่าการส่งออกสูงสุด ถึงจะสถิติปริมาณและมูลค่า เสื้อผ้าสำเร็จรูปส่งออกระหว่างปี 2509 - 2516 โดยตามตารางที่ 67 และตามตารางที่ 68 จะแสดงปริมาณและมูลค่า เสื้อผ้าสำเร็จรูปส่งออกระหว่างชายชายแยกตามประเภท ซึ่งในตลาดในทวีปสหรัฐอเมริกา ตามภาค และญี่ปุ่น

ตารางที่ 65

สถิติเสื่อมาสำโรงรูปสลัก

ปี 2511-2515

(ปริมาณ - พันชิ้น, มูลค่า - ล้านบาท)

ปี	ปริมาณ	มูลค่า
2511	573	17.0
2512	195	12.6
2513	447	15.1
2514	3,783	65.0
2515	12,979	254.7

ที่มา - กรมศุลกากร
ปี 2515 - คิวเคอเบ็องกน

ตารางที่ 66

ปริมาณและมูลค่าเสื่อมาสำโรงรูปสลัก ปี 2516

	ปริมาณ (ชิ้น)	มูลค่า (บาท)
น้ำเซา	933,158	36,730,980
สลัก	30,850,859	660,073,569

ที่มา : สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

ตารางที่ 67

สถิติปริมาณและมูลค่าสินค้าชายผ้าเรื่อรูปต่างปี 2509-2516

ปี	ปริมาณ (กิโลกรัม)	มูลค่า (บาท)
2509	23,503	4,433,307
2510	148,742	5,630,400
2511	103,861	6,562,162
2512	88,499	7,906,378
2513	391,359	12,111,146
2514	3,253,756	41,239,695
2515	1,929,914	53,597,799
2516	4,271,719	136,909,328

ที่มา : สภาอุตสาหกรรม รบสิ่งทอไทย

ตารางที่ 68

สถิติปริมาณและมูลค่าสินค้าสำเร็จรูปส่งออกแยกตามประเทศที่ซื้อ

หน่วย : ปริมาณ - พันชิ้น, มูลค่า - ล้านบาท

ประเทศปลายทาง	2514		2515		2516	
	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า
สหรัฐอเมริกา	976.3	32.8	1,333.9	35.42	2,894.2	91.01
แคนาดา	185.0	4.51	242.9	5.47	331.0	9.36
เนเธอร์แลนด์	0.3	0.033	22.3	1.068	30.0	1.31
ฮ่องกง	0.2	0.085	71.5	2.51	12.7	0.91
ญี่ปุ่น	8.9	0.58	82.7	2.35	333.5	12.47
สวีเดน	1.4	0.308	0.3	0.074	1.7	0.382
พม่า	3.8	0.056	-	-	-	-
สิงคโปร์	20.1	0.249	11.4	0.15	21.5	0.508
เขมร	6.8	0.082	1.4	0.017	64.7	0.78
เคนมาร์ค	-	-	134.1	4.0	30.4	1.64
สวิสเซอร์แลนด์	0.2	0.059	2.5	0.022	-	-
เยอรมันตะวันตก	0.3	0.009	5.6	0.098	52.2	1.986
อื่น ๆ	23.4	1.39	57.3	1.55	294.6	14.60

ที่มา : รวบรวมจากสถิติปริมาณและมูลค่าสินค้าสำเร็จรูปส่งออก ของกรมศุลกากร

3. อุตสาหกรรมผลิตยาหม้อ

อุตสาหกรรมผลิตยาหม้อ เป็นอุตสาหกรรมที่นำวัตถุดิบ เหล็กใช้จากโรงงาน
 ปั่นถ่านและโรงงานทอผ้า มาทำให้เกิดประโยชน์ขึ้นใน วัตถุดิบที่ใช้ได้แก่ เศษผ้าย เศษ
 คุ้ยผ้าย เศษ เรยวงไหม และเศษผ้าดี ซึ่งวัตถุดิบเหล่านี้หาซื้อได้ง่ายในประเทศเป็น
 ส่วนใหญ่

การผลิตยาหม้อ จะแบ่งเป็น 2 ชนิด คือ ยาหม้อฝ่ายฉนวน และยาหม้อฝ่ายผสม
 เรยลง แต่ปริมาณการผลิตยาหม้อฝ่ายฉนวนมีมากกว่าการผลิตยาหม้อผสมเรยลง เพราะวัตถุดิบที่ใช้
 ทำยาหม้อฝ่ายฉนวนมีราคาถูกกว่า

สำหรับตลาดยาหม้อ ยังมีเพียงตลาดภายในประเทศ เท่านั้น มีแนวโน้ม
 ที่จะแข่งขันผลิตภัณฑ์ชนิดนี้ในตลาดโลกได้ เพราะขนาดของวัสดุที่ผลิตออกมาไม่ขนาด
 ใหญ่มาก แต่ใช้ยาหม้อชนิดนี้เพื่อสนองความต้องการของผู้มีรายได้น้อย นอกจากนี้ แพทย์
 ทุกประเทศต่างก็มีโรงงานผลิตยาหม้อเองด้วยทั้งสิ้น เพราะ เป็นอุตสาหกรรมที่รับช่วง เศษ
 วัตถุดิบที่เหลือจากโรงงานปั่นถ่านและโรงงานทอผ้า มาทำทำให้เกิดประโยชน์อีกต่อหนึ่ง

โรงงานผลิตยาหม้อ

จากสถิติอุตสาหกรรมสิ่งทอไทยปี 2515 มีโรงงานผลิตยาหม้อ ที่ได้รับการ
 ส่งเสริมจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน 2 โรงงานด้วยกัน คือ บริษัทอุตสาหกรรมยา
 หม้อไทย จำกัด และบริษัทบีโอบีแปดง เกตอินคัส เทรย์ซึค จึงจะกล่าวถึง และปริมาณการผลิต
 ไปตามตารางที่ 69

ตารางที่ 69

โรงงานผลิตยาหมอล แบบตะกั่วผิวขาว

2515

(ได้รับการส่งเสริมการลงทุน จากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน)

ณ

โรงงาน	จำนวนถัก	ปริมาณผลิต
บ. อุตสาหกรรมยาหมอลไทย จ.ก.	77	1,600,000
บ. บีโกลีนแบงก เกตติเนสส์ เกรียล จ.ก.	160	2,880,000

หมายเหตุ : ยังมีโรงงานผลิตยาหมอลแบบตะกั่วผิวขาวโรงงาน ซึ่งทำการผลิตรวมกับผลิตยาชนนทรรมคา ซึ่งไม่สามารถแยกออกได้ โรงงานเหล่านี้ใช้เครื่องทอหมอลวาง ผลิตยาชนนทรรมคาขายตามปริมาณที่ขอขนาดเท่าหมอลนอน แล้วยายเป็นอีกขนาดหมอลนอน

ที่มา : สถิติสิ่งทอไทย สมาคมอุตสาหกรรมสิ่งทอไทย

เพื่อความชัดเจนในการศึกษาเรื่องโรงงานผลิตยาหมอล จึงขออารายละเอียดพลสังเขปเกี่ยวกับ บริษัท อุตสาหกรรมยาหมอลไทย จำกัด และบริษัท บีโกลีนแบงก เกตติเนสส์ เกรียล จำกัด มาลงไว้ ดังนี้ ตามลำดับ คือ

1. บริษัท อุตสาหกรรมยาหมอลไทย จำกัด

ที่ตั้งโรงงาน 19 ถนนเสนานิคม 2 ถนนพหลโยธิน แขวงลาดยาว
เขตบางเขน กรุงเทพมหานคร

ประวัติของโรงงานและกำลังผลิต

บริษัท อุตสาหกรรมยานยนต์ไทย จำกัด ได้รับความส่งเสริมการลงทุน จาก คณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน ใจกระทรวงพาณิชย์ 6 ล้านบาท เมื่อเริ่มก่อตั้งบริษัท ต่อมาเพิ่มขึ้นเป็น 13 ล้านบาท ทำการติดตั้ง เครื่องจักร เมื่อ เดือนตุลาคม 2507 โดย ขางฝีมือ และวิศวกรจากต่างประเทศมาติดตั้ง เครื่องให้ มูลค่าของ เครื่องจักรที่นำมา ติดตั้งทั้งหมดคิดเป็นจำนวนเงินประมาณ 200 ล้านบาท สามารถผลิตตามชนิดตั้งแต่ เมอร์ 40 ขึ้นไป

บริษัท อุตสาหกรรมยานยนต์ไทย จำกัด ใจเป็นบริษัทในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เมื่อวันที่ 9 มิถุนายน พ.ศ. 2515 ปัจจุบันมีทุนจดทะเบียนทั้งสิ้น 63,600,000 บาท มีพนักงานและภงาน 3,000 กว่าคน โรงงานมีแคนมีค้าย 52,000 แคน เครื่องจักรทอผ้าชนิดต่าง ๆ 200 เครื่อง และ เครื่องจักรทอผ้า 77 เครื่อง ประสิทธิภาพของ เครื่องจักร เมื่อเดิน เครื่อง เต็มที่แล้ว สามารถผลิตได้ โดยประมาณ ดังนี้

1. แคนกมัยค้าย สามารถผลิตเส้นตามใจประมาณปีละ 13 ล้านปอนด์ หรือ 32,000 เมต คิดเป็นมูลค่าประมาณปีละ 145 ล้านบาท
2. แคนทอผ้า สามารถผลิตผ้าตามใจประมาณปีละ 2 ล้านผืน คิดเป็นมูลค่าประมาณ 50 ล้านบาท
3. แคนทอผ้าชนิดต่าง ๆ สามารถผลิตผ้าตามใจประมาณปีละ 3.6 ล้านทอ คิดเป็นมูลค่าประมาณปีละ 21 ล้านบาท
4. แคนทอผ้าขนหนู สามารถผลิตผ้าขนหนูตามใจเป็นมูลค่าประมาณปีละ 6 ล้านบาท

2. บริษัท บีไอบีของ เกลอวิคส์ เตรีเยล จำกัด

ที่ตั้งโรงงาน 224 สุขุมวิท กิโลเมตร 29 ตำบลทรายมาง อำเภอบึง
จังหวัดสมุทรปราการ

ประวัติโรงงานและกำลังผลิต

บริษัท บีไอบีของ เกลอวิคส์ เตรีเยล จำกัด ได้รับความส่งเสริมจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน และได้เปิดดำเนินการ เมื่อวันที่ 1 กันยายน 2505 มีทุน
บริเตน 3,000 แคน มีเครื่องทอผ้าไหม 52 เครื่อง และยังมีเครื่องย้อมสี เครื่องกด
ขนเปีย และเครื่องเย็บริมสำเร็จรูป

ตามทางโรงงานได้เปลี่ยนเทคโนโลยีเป็นแก๊สประมาณ 50% (จำนวน
แกนปั่นด้ายยังคงเดิม) ทำให้มีผลผลิตสูงขึ้น ด้วยเครื่องทอผ้าไหมสิบเข็ม 160 เครื่อง
ทำให้สามารถผลิตผ้าไหมได้ประมาณ 2.5 ล้านเส้น นานที่ผลิตได้เป็นภาพฉายประมาณ
65% ผลผลิตนี้ให้ภาพฉายผสม เรียงต่างอัตราส่วนต่างกัน

ในปี 2515 โรงงานผลิตผ้าไหมประมาณ 2.5 ล้านเส้น โดยใช้เครื่องทอ
160 เครื่อง ใช้พลังงานประมาณ 51,000 ชั่วโมง (300 วัน) พลังงานใช้ประมาณ
2,448,000 กิโลวัตต์ชั่วโมงทั้งหมด 1,100 คน เป็นหญิง 900 คน เป็นชายเพียง
200 คน

กรรมวิธีการผลิต

เราใช้ด้ายทอชนิดขนเปียมาทำไหมและเทียวย มาบเรา เครื่องกระสวย
เพื่อให้เกิดเป็นใย แล้วมาบเครื่อง Carding ภายหลังเป็นเส้นใยหยาบ (Sliver)
ต่อจากนั้นก็เอาไปปั่นเป็นเส้นใยสำหรับถักย้อมนั้น ที่ลานเบอร์ 20 เดียว กับเบอร์
32 ถ้วย จากโรงงานปั่นด้ายฝ่าย แล้วเอาด้ายนั้นมาตีปเรียง (Warping) แล้วจึง
ทำการทอ

การย้อมสีขึ้น เมื่อย้อมยี่เสร็จแล้ว ก็ย้อม เครื่องสีกัญน้ำไหมแดง แดงจึง
เดาเอา เครื่องย้อมด้วยไฟไหมแดงสนิท

เครื่องทอที่ 2 พวก กี่ตัวธรรมดา (Plain Weave) กับหลอดฉาย
เครื่อง Jacquard ซึ่งมีอยู่ 10 เครื่อง

ทอเสร็จแล้ว จึงย้อม เครื่องยกยกยก (Raising Machine) เพื่อ
ทำให้ผ้าขาวฟูขึ้น ต่อจากนั้นก็ย้อมสีให้ได้อาตม และ เย็บริ้วผ้า แล้วถนอมด้วยงาน

โรงงานผลิตผ้าไหมทอที่ส่วนช่วยเสริมสร้างฐานะทาง เศรษฐกิจของประเทศ
โดยมีส่วนช่วยในคนไทยได้งานทำ มีรายได้ที่แน่นอนหลายพันคน ช่วยลดการไหลออกของ
เงินตราต่างประเทศ และช่วยให้ประชาชนในประเทศได้มีโอกาสกักเงินในตราลูก จึงนับว่า
อุตสาหกรรมผลิตผ้าไหมทอช่วยเสริมสร้างโดยทั่วไปลงประเทศที่ขึ้น